IV. évfolyam. 15. szám 1948 április 12.

Ludas Matyi

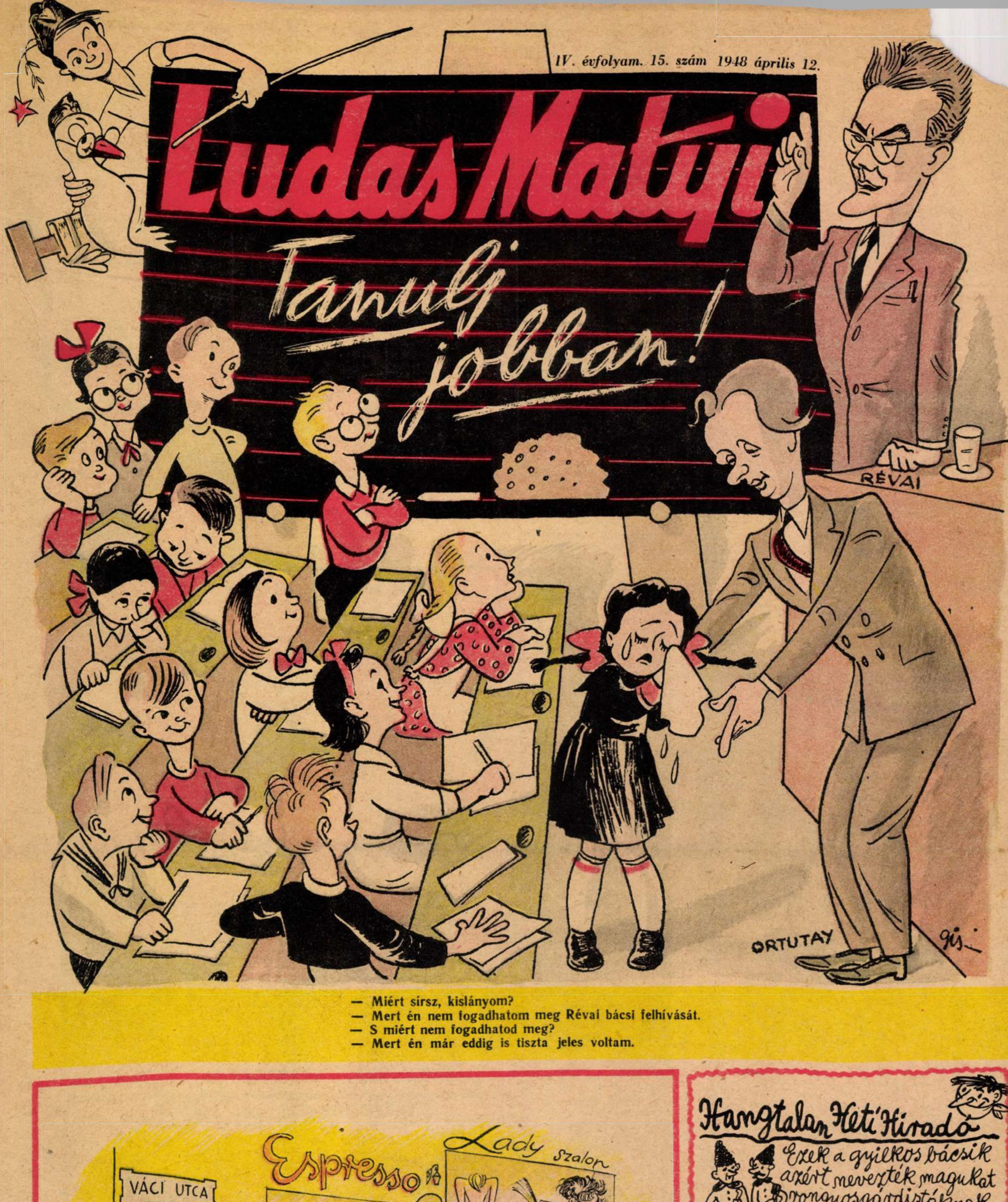
Tanulj jobban!
RÉVAI
ORTUTAY
gis

— Miért sírsz, kislányom?
— Mert én nem fogadhatom meg Révai bácsi felhívását.
— S miért nem fogadhatod meg?
— Mert én már eddig is tiszta jeles voltam.

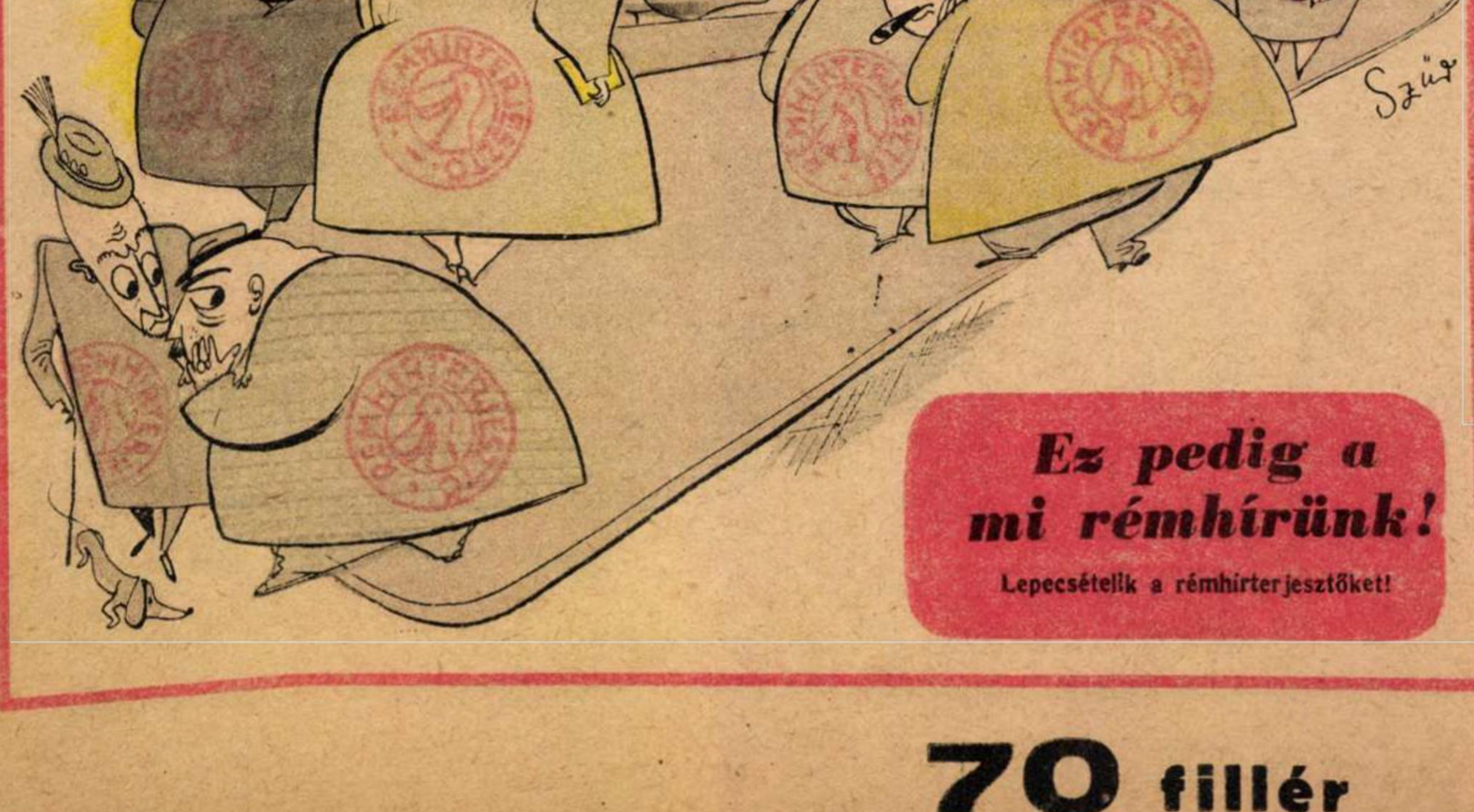
VÁCI UTCA
Espresso
Lady szalon
RÉMHÍRTERJESZTŐ
Szűr

Ez pedig a mi rémhírünk!

Lepecsételik a rémhírterjesztőket!

Hangtalan Heti Híradó

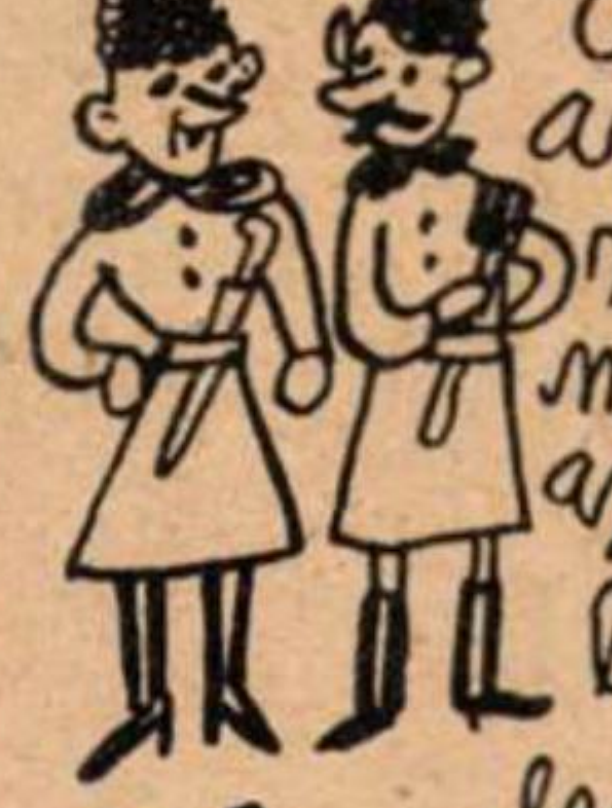

Ezek a gyilkos bácsik azért nevezték magukat rongyosgárdistáknak, mert azt akarták, hogy az egész ország rongyos legyen, csak nekik legyen jó ruhájuk.

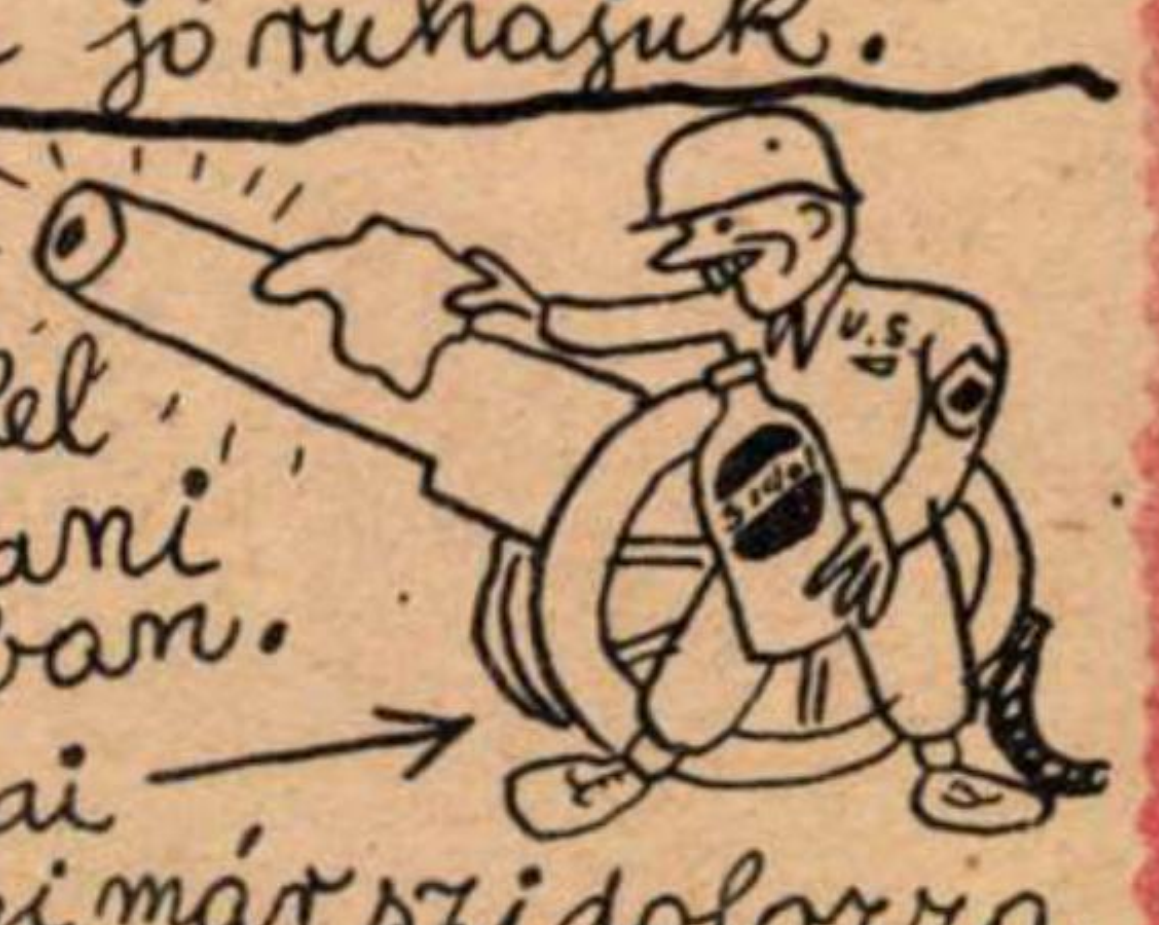

Amerika tiszta eszközökkel akar választani Olaszországban. Ez az amerikai katona bácsi már szidolozza az ágyúcsövet.

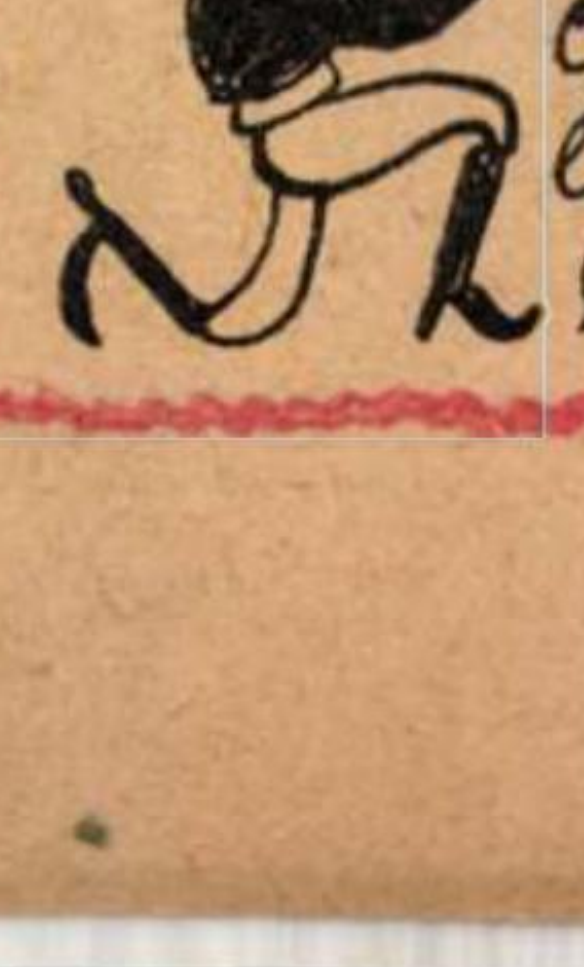

Illetékes vatikáni hely dicsérettel emlékezik meg a sevillai fasiszták kegyes érzelmeiről, mivel csak a parasztokkal és munkásokkal szemben kegyetlenek.

70 fillér

Méregdrágák a nyári lakások Rómaifürdőn és Aquincumban

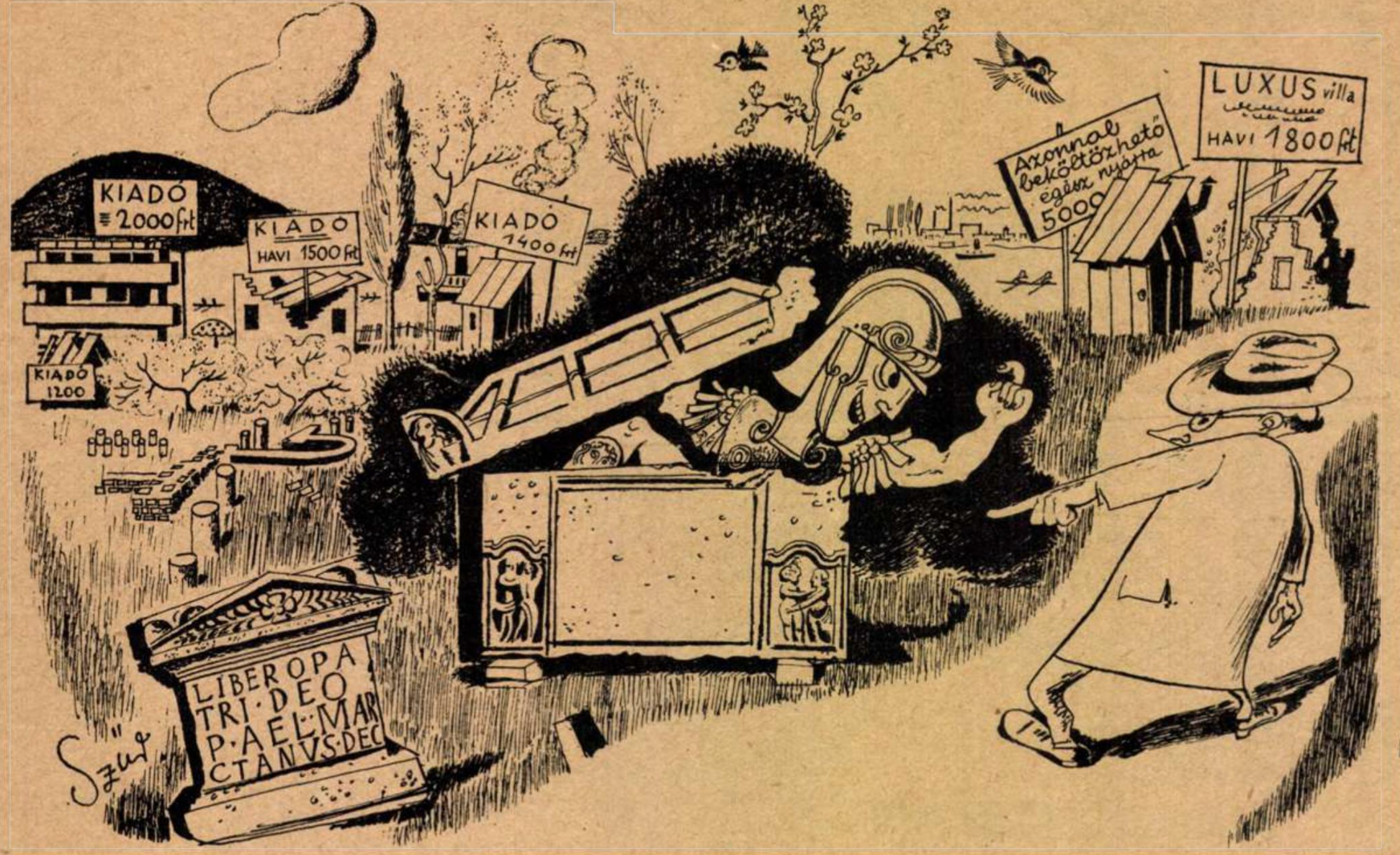
KIADÓ 2000 frt
KIADÓ HAVI 1500 frt
KIADÓ 1400 frt
KIADÓ 1200
Azonnal beköltözhető egész nyárra 5000
LUXUS villa HAVI 1800 frt
LIBER OPA TRI·DEO P·AEL·MAR CTANVS·DEC
Szűr

— Halló, öregem, ezt vegye ki. Kétezerért kiadom!
— Van pofája kétezret elkérni egy ilyen szarkofágért?

Krónika

Irom e verset a Magyar Vasárnapnak,
Ahol örülnek, ha egy Kunszeryt kapnak,
Eredeti Gyulát, csöndes agylágyulát,
Melyen ő, mint viccen, könnyű kézzel túl-ád
Csöpög az agyvelő, bár nincs nyári hőség,
Témában Gyulusnál, mindig nagy a bőség,
Mert mindegy, miről ír, nincs értelem benne,
Ha lenne: az a vicc nem Gyulánktól lenne.
De csakis tőle van, meg is látszik rajta,
Zokog az olvasó, bár nyugati fajta,
S ezt mondja, miközben könnyeit felissza:
Nürenbergből én, jaj, miért is jöttem vissza?
Sok rosszat olvastam, igen, de ... igen, de
E Kunszery Gyula tisztára Fligende,
Ám ez most már ott is régen nincs divatba,
Ezért van immáron fülünkben a vatta:
Gyulácska, mulácska, gügyécske, hülyécske,
Nem nevet vicceden se Buda, se Kécske.
Se Kutyabagos se. se Szakállhőgyész se.
Se ezen országnak se rése, e része,
Ujjáépítésben találj már helyedre,
Eriggy a sarokba, ülj vissza fejedre!

Ingyen humor

Az egyik józsefvárosi cipész kirakatában a következő szövegű táblát láttuk:

Különös súlyt helyezek
fájós és szenvedő lábakra.

Kérdés, hogy fog-e egy fájós és szenvedő lábnak használni, ha különös súlyt helyeznek rá.

EGYSZERÜ

Blek Vince azt mondja Nyuszeknek:

— Ma el fog menni hozzád a Nyavalyek, hogy elmondja a rémhíreit a százforintos lebélyegzésről.

— Miből gondolod? — kérdi Nyuszek.

— Mert délelött nekem mesélte és én erre azt mondtam neki, hogyha ilyen hülyeségeket akar elhitetni, keressen magának egy nálam nagyobb marhát.

Motozzák a műkincs-csempészt

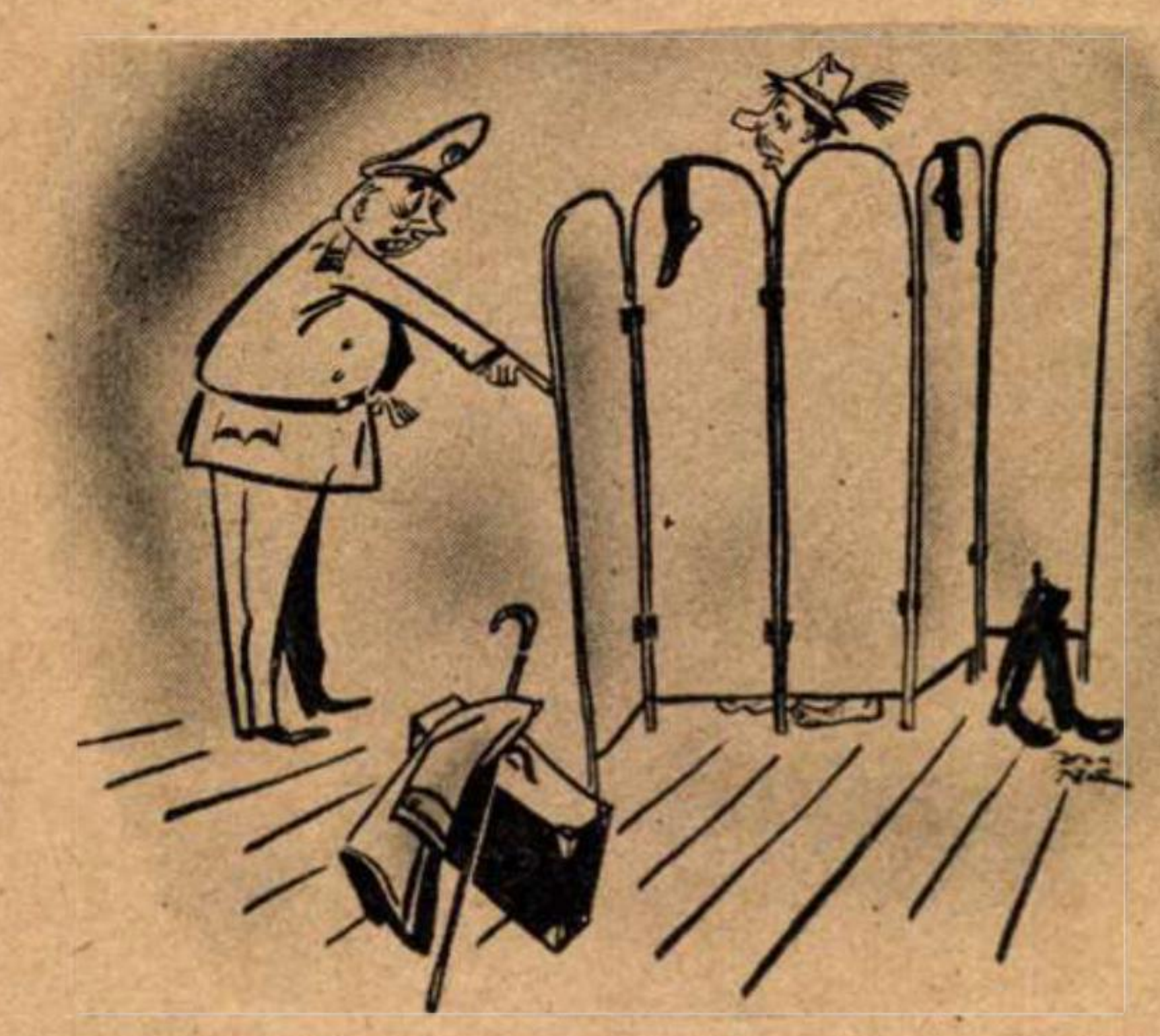

— Ugy? Maga azt akarja nekem bemesélni, hogy ez nem egy Tintoretto, hanem egy alsónadrág?! ...

MEGSZÜNT AZ ÚJ SZÓ

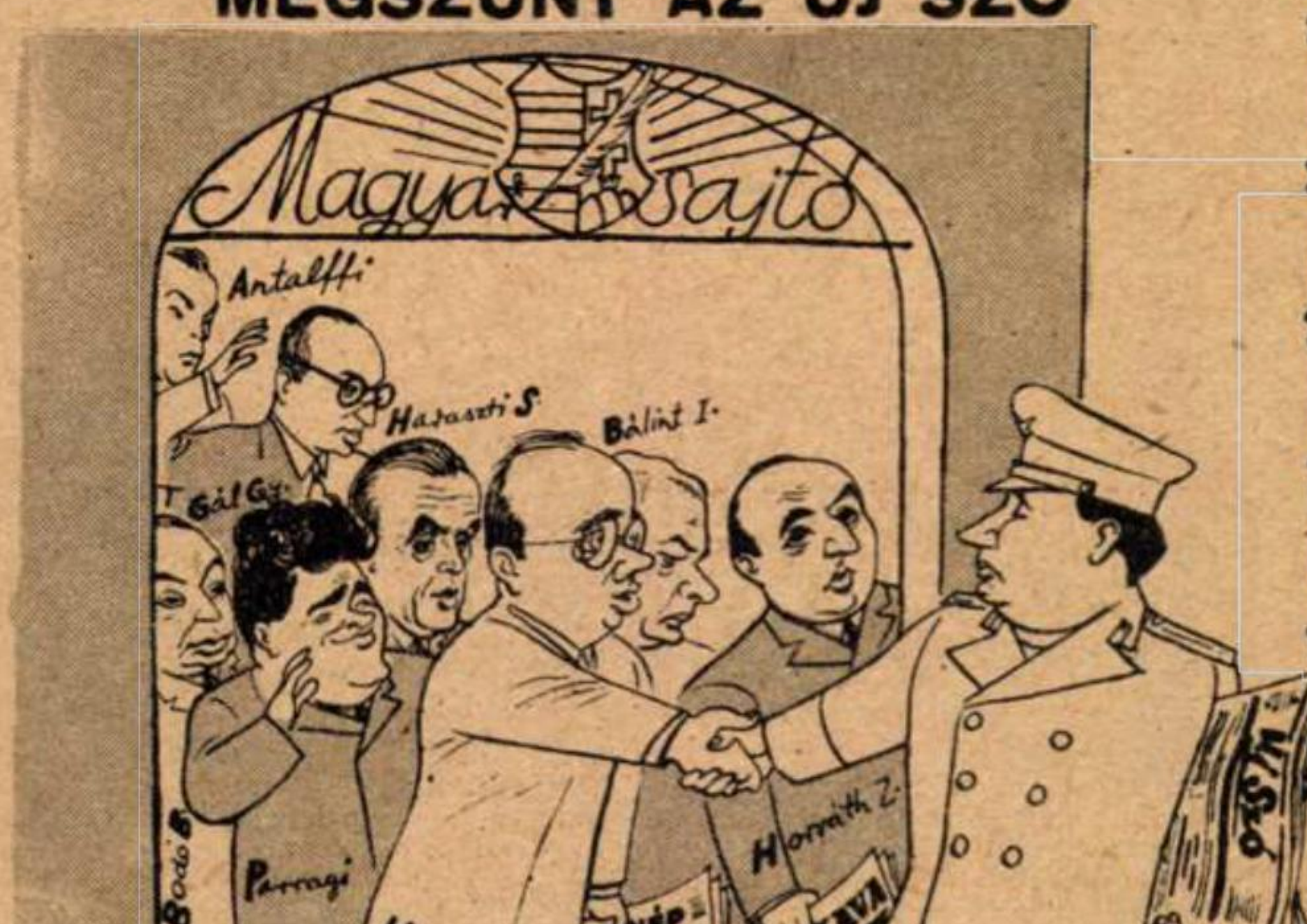
Magyar sajtó
Antalffi
Haraszti S.
Bálint I.
T. Gál Gy.
Bodó B.
Parragi
Horváth M.
Horváth Z.
NÉP
NÉPSZAVA
Új Szó
Illés B.
Szűr

Illés Béla: Most már megszünhet az Uj Szó, mert az egész országban ismerik az új szót ...

„Tanulj jobban!"

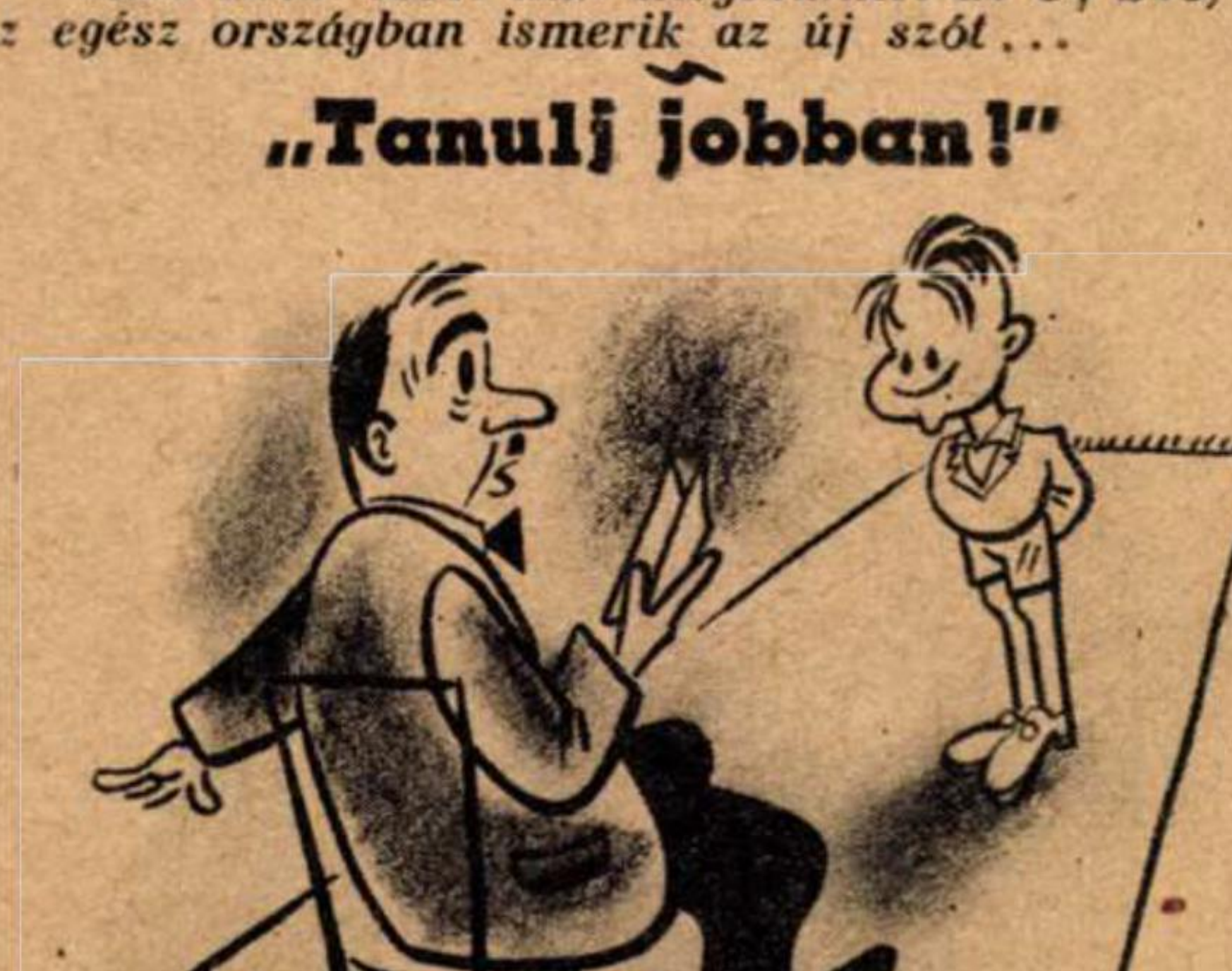

— Már megint intőt hoztál, te gyerek! Hallatlanul lusta vagy.

— Dehogy, papa, én csak szabotálom a Révai akcióját.

TARKA HÍRADÓ

Az elmult héten egész Pestet megbolondította a százforintosok lebélyegzéséről szóló rémmese. Ezzel kapcsolatban az egyik kávéházban hallottuk az alábbi párbeszédet.

— Tegnap az egyik divatüzletben felöltőre alkudtam és a kereskedő nem akart elfogadni egy százast.

— Nem csodálom — mondja a másik. — Ki bolond egy százasért felöltőt adni? ...

A bohém természetéről és jó mondásairól közismert színész meséli:

— Szegény anyámat állandóan zaklatják a hitelezők. Ma például egyházi adó miatt jöttek a nyakára.

— És mit mondott a mamád?

— Azt mondta: Nézzék uraim, én hetek óta tartozom a háziúrnak, a fűszeresnek, a kocsmárosnak, a hentesnek, hát a jó Isten is várhat egy darabig.

Egy kis költemény abból az alkalomból, hogy Francót a Vatikán összeboronálta Marshall-lal és az ő tervével:

Szegény Marshall
kicsi terve vérszegény,
napról-napra
kevesebbet ér szegény,
nem gyógyult meg
doktoron és patikán,
öszehozza
Francóval a Vatikán.

Szegény féreg
eddig is csak halódott,
ám e pakli
sietteti a dolgot,
s ideje is,
hogy e dolog megessék:
végez vele
majd a spanyol betegség.

—dalárd

MASzOBSz jelszava
REGGEL MEGA
DÉLBEN MEGA
ESTE MAGA MEG A MEGA

Mire készült a Rongyos Gárda?

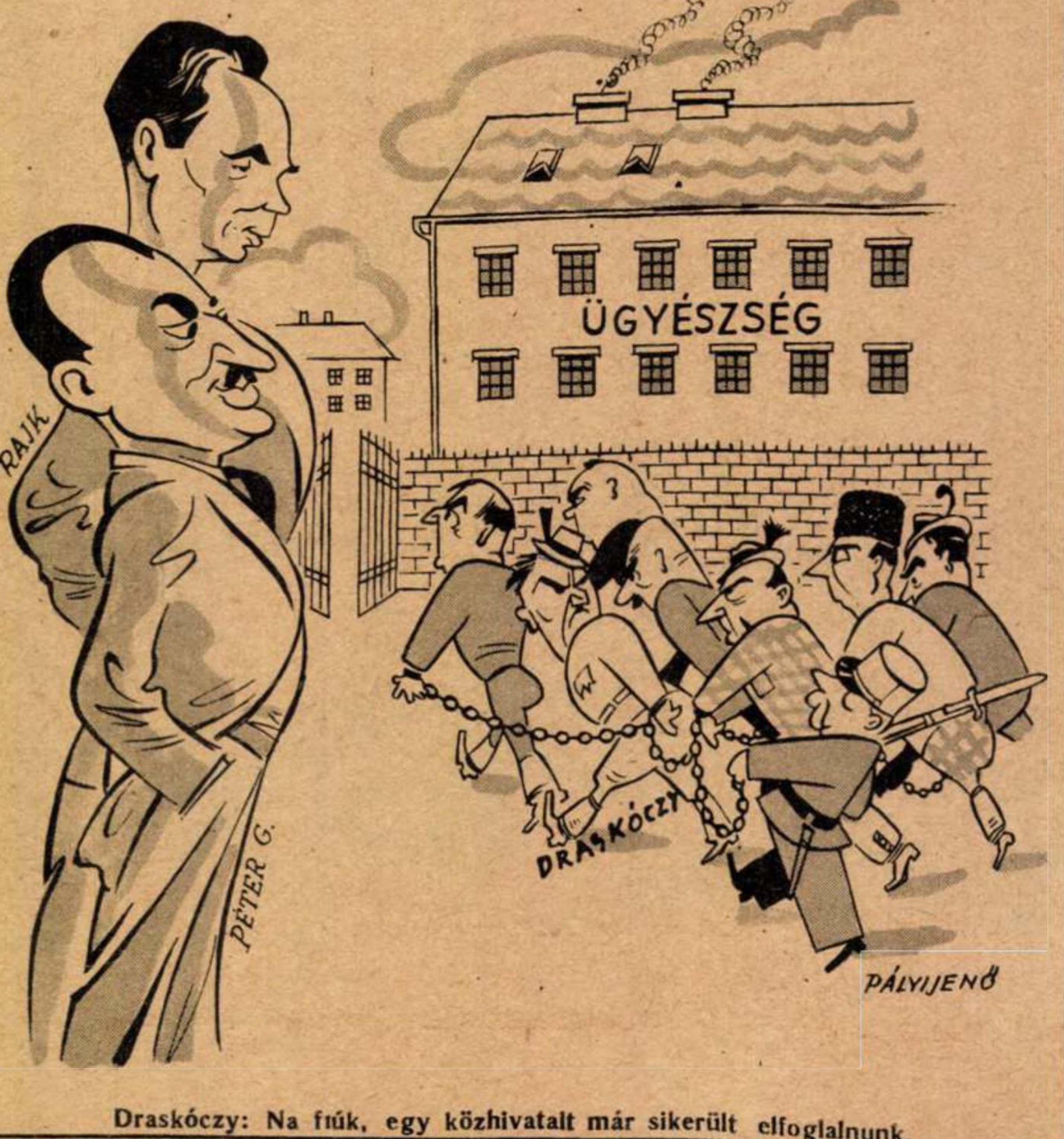

Draskóczy: Na fiúk, egy közhivatalt már sikerült elfoglalnunk.

Változnak az idők

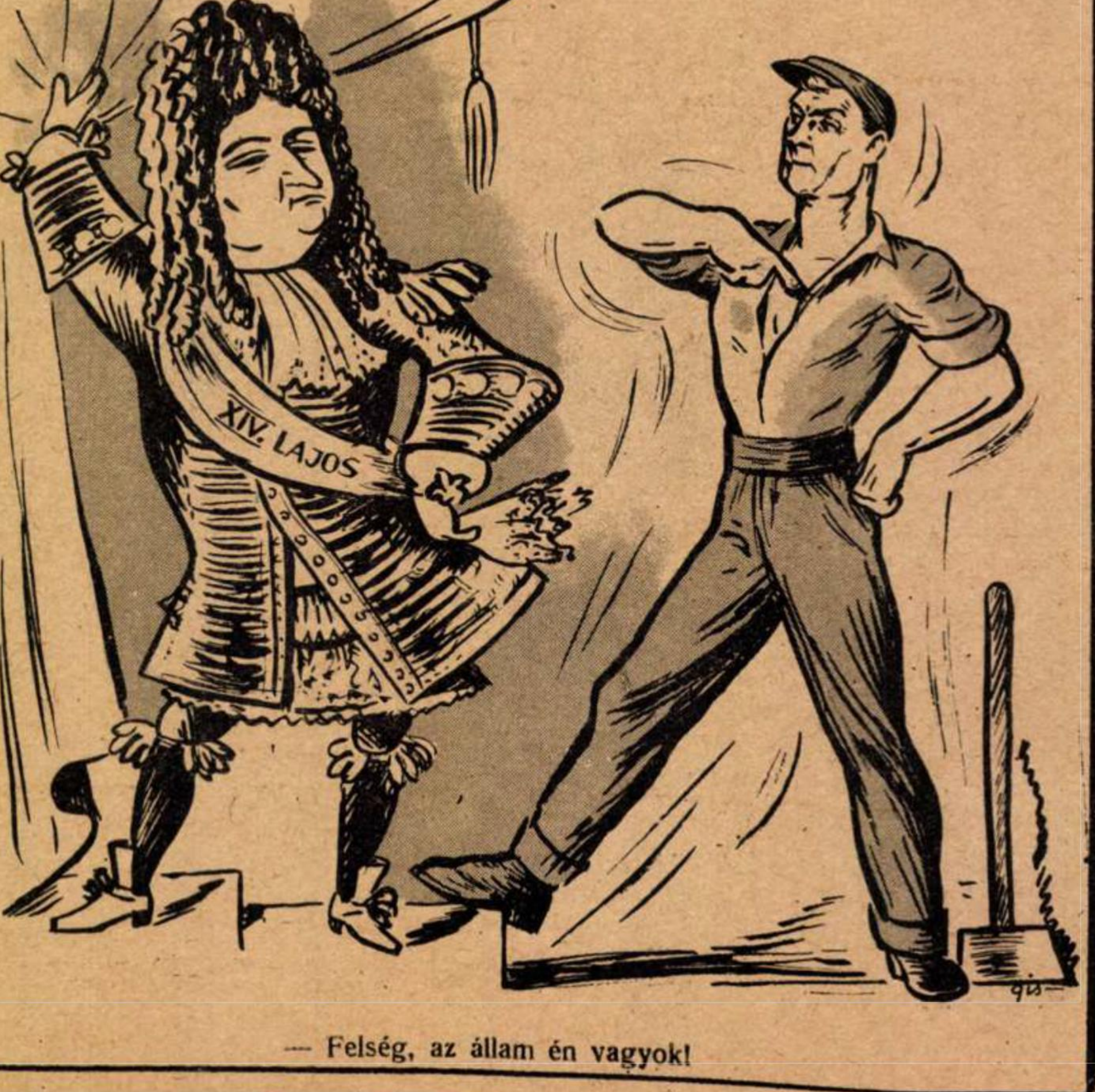

— Felség, az állam én vagyok!

Gádor Béla:

A világ legelégedettebb embere

A világ legelégedettebb emberével egy vasuti kocsiban találkoztam egy hosszabb utazásom alkalmával. Az egyik állomáson szállt fel, erélyes mozdulattal kinyitotta a kupé ajtaját és dörgő hangon kivánt jónapot, majd nagyot fújt:

— Majdnem lemaradtam — — orditotta — az utolsó percben sikerült felugranom.

— Nagy könnyelműség... — szólt egy idős hölgy, de barátunk harsogva nevetett.

— De nem nálam, asszonyom. Sportember vagyok, jónéhány érmem van odahaza. Habár soványnak látszom, de amit itt látnak, az csupa izom. Fogják meg a bicepszemet...

Mindenkinek megmutatta a karizmát, majd leült velem szemközt.

— A soványak szivósak — mondta büszkén. — Nem fogják elhinni, összesen hatvanöt kiló vagyok, a magasságom pedig 185. Ez szép, mi? Alig van ajtó, ahol ne kellene meghajtani a fejemet.

Felugrott, kétszer kiment az ajtón és bejött, fejét minden alkalommal beleverve a szemöldökfába. Elégedetten leült, majd hozzám intézte szavait.

—Mit gondol, hány éves vagyok?

Úgy ötvennek néztem, de udvariasságból csak negyvenötöt mondtam.

— Haha! — harsogott diadalmasan. — Negyven vavagyok, uram. Mindenki idősebbnek néz, kivétel nélkül. Engem uram, már háromszor operáltak, összevissza kaszaboltak a felcserek. Mégis itt vagyok. A félgyomromat kivették, de megeszem az aprószeget is. De nehogy azt higyje, hogy a doktorok gyógyították meg. Én magam kúráltam ki magamat. Törköllyel. Jó kisüstön főtt törköly, az jó a gyomornak. Ahogy az a Jóisten a mindennapreggelt megadja, én lehajítom a magam féldecijét.

Megkínáltam cigarettával, de gőgös mozdulattal visszautasított.

— Azt nem, uram. Tudja, mennyit szívtam én naponta? Hatvanat-hetvenet. Egy nap aztán azt mondtam: slussz, pássz. Azóta nem volt a számban cigaretta. Iszonyatos akaraterőm van. Tizenhatéves koromban elhatároztam, hogy nem fogok tanulni nyelveket Nem is tanultam meg egyet sem. Amit én akartam eddig, azt én mindig keresztülvittem. Gyönyörű baritonhangom van. Elhatároztam. hogy nem képeztetem ki. Minek? Nem is tudok énekelni egy cseppet sem.

Kipakkoltam az elemózsiámat és odakináltam egy csirkecombot.

— Húst? — kiáltott elszörnyedve. — Azt már nem. Dögöt nem eszem. Egyszer eszem napjában, délben, az nekem elég. Este néha egy falatka vajaskenyér, ennyicske sajt, slussz pássz. Ugyanis nagyon rossz alvó vagyok. Az éjjel le se hunytam a szememet. De ahogy a Jóisten azt a reggel hat órát megadja, én már bennállok a fürdőkádban. Egy jó hidegtuss. alaposan ledörzsölöm magam, az az igazi. Forró lábvizet hetenként háromszor veszek, de akkor olyan forrót, hogy azt más ember nem is birná ki. Ugyanis magam vágom a tyúkszemeimet. Uram, nekem olyan tyúkszemeim vannak, hogy olyat még életében nem látott. Mint egy tojás. Zsilettel úgy kivágom, hogy öröm nézni. Bütyköm is van mind a két lábamon. Hajaj, uram. micsoda bütykök. Én. uram, mindent magam intézek el. Magam is borotválkozom. Pedig nézze csak meg ezt a szakállt. Fogja csak meg, mint a drót.

Megtörölte izzadó homlokát, majd meglobogtatta a zsebkendőjét.

— Ezt a zsebkendőt nézze meg, uram. Öt forintért vettem darabját, de olyan erős, mint a vas. Elnyűhetetlen. Próbálja meg elszakitani, Na csak próbálja meg.

Addig erősködött, míg elvettem a zsebkendőt és kettészakítottam. Ettől láthatóan elkedvetlenedett. A következő állomáson leszállt. Amikor a két nehéz kosarát le akartam segíteni, gőgösen rámmordult.

— Majd magam. Még az volna szép, ha két ilyen vacak csomag is megkottyanna nekem. Úgy viszem, mint a pelyhet. Én ezzel kétszáz métert szaladok, anélkül hogy pihegnék egyet.

Az ablakból utána intettem. A két nehéz csomag súlya alatt görnyedezve, botladozva futott a pályaudvar felé. Időnként visszafordult, hogy nézem-e. Aztán eltünt a tömegben a szemem elől.

* * *

Spartai jellem

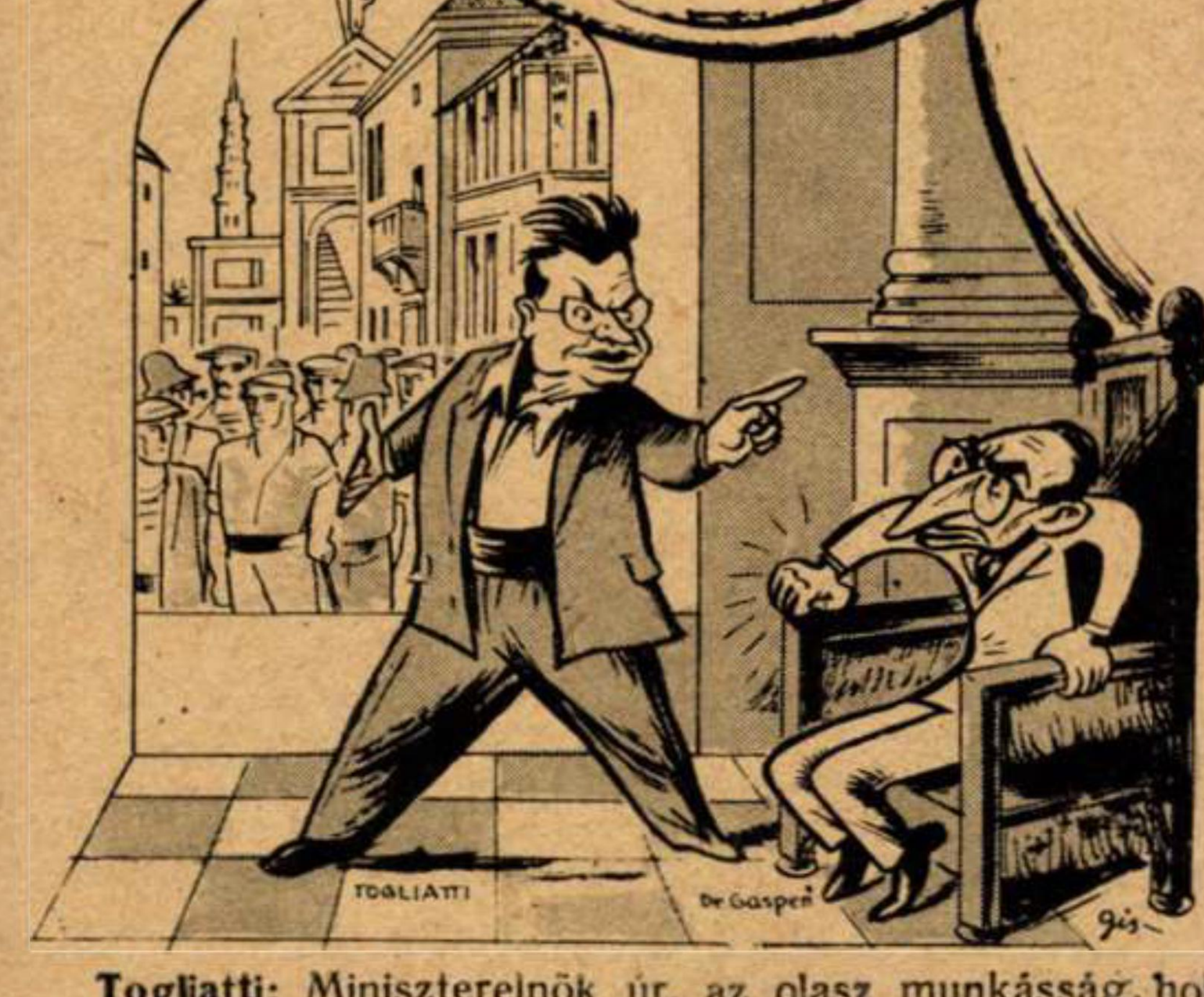

Togliatti: Miniszterelnök úr, az olasz munkásság holnap sztrájkba lép!
De Gasperi: Tévednek uraim, ha azt hiszik, hogy ilyen nemtelen eszközökkel rámerőszakolhatják sötét tervüket, a tiszta választást.

Könyv • Folyóirat • Hanglemez • Rádiókészülék
az IBUSZ kultúrszalonjában
Váci-u. 22. Tel: 185-612 Ugyanott: folyóiratkölcsönzés

Kívánatos özvegy

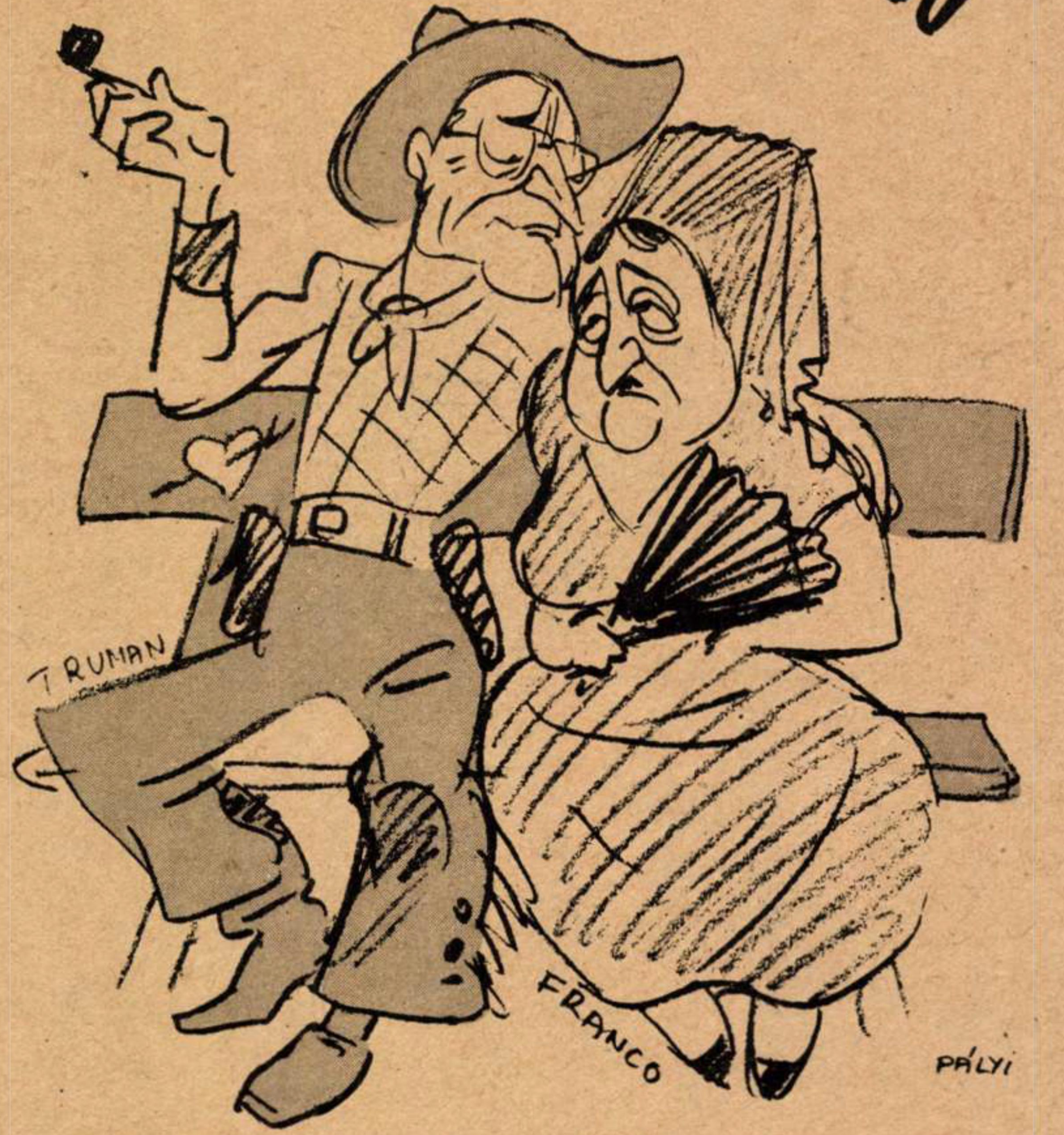

Franco: Te leszel a harmadik férjem, Harry.
Truman: És mi történt az első kettővel, Franciska?
Franco: Az egyiket szitává lőtték, a másik leöntötte magát petróleummal és kigyulladt.

Történet egy előitéletmentes amerikairól

A newyorki Gallup Intezet legutóbbi közvéleménykutatásai során azt a kérdést tette fel tízezer előkelő polgárnak, hogy tesznek-e különbséget fehérek és szinesek között. A körkérdésre — egyetlenegy kivételével — csupa igenlő választ érkezett. Az egyetlen „disszonáns” hang annál nagyobb feltűnést keltett, mivel a nem-mel felelő egyén éppen déli állambeli volt, **Mr. William Brown**, hajhagymaültetvényes személyében, New Orleans-ból.

A newyorki Emberi Jogok Ligája a Liga költségére meghívta New Yorkba a nemesérzésű embert és díszebédet adott tiszteletére. A pohárköszöntők során a Liga elnöke megkérdezte Mr. Brown-t, hogy mindig ilyen humánusan gondolkodott-e a faji kérdésben, délvidéki létére sohase tett különbséget fehérek és színesek között?

— Nem — hangzott az ültetvényes válasza szerényen, de mégis határozottam. — Kora ifjúságomtól, mondhatnám születésemtől fogva sohasem ismertem különbséget fehérek és színesek között...

— Hogy lehet ez? — firtatta tovább az elnök, némi kétkedéssel a hangjában.

Mr. William Brown egy kissé csodálkozva felelt:

— Úgy, hogy én színvak vagyok, uraim.

(heves)

Az államosítási rémhírek idején

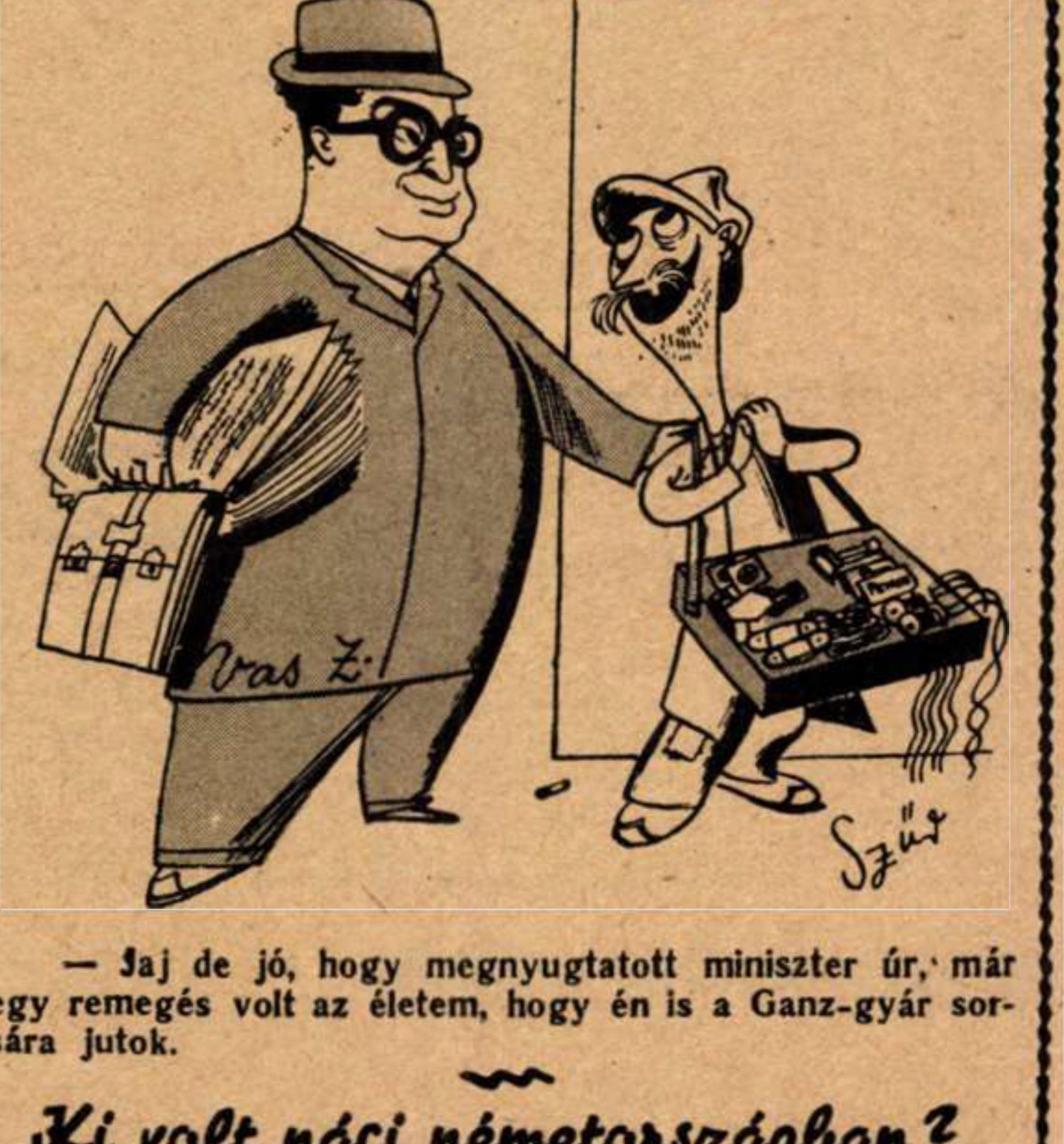

— Jaj de jó, hogy megnyugtatott miniszter úr, már egy remegés volt az életem, hogy én is a Ganz-gyár sorsára jutok.

* * *

Ki volt náci németországban?

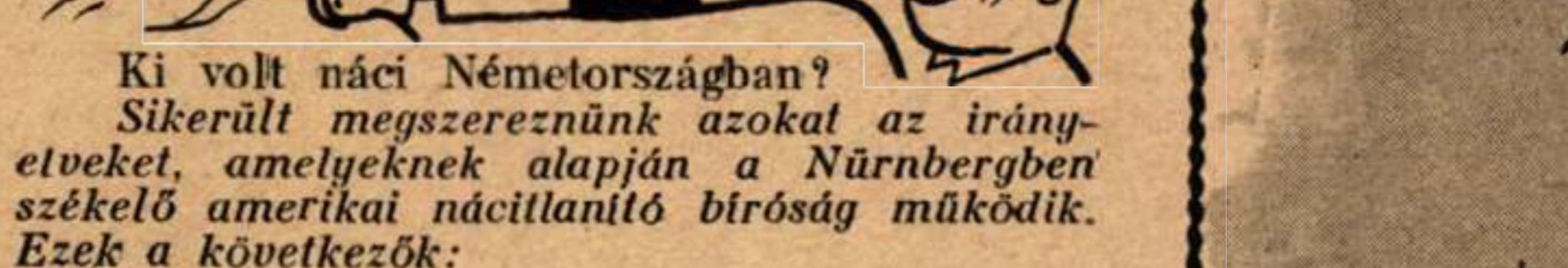

Ki volt náci Németországban?

Sikerült megszereznünk azokat az irányelveket, amelyeknek alapján a Nürnbergben székelő amerikai nácitlanító bíróság működik. Ezek a következők:

1. Nem tekinthető nácinak az olyan náci, akinek náci volta megnyugtató bizonyítékokkal nem támasztható alá. Megnyugtató bizonyítékoknak azok tekintendők, amelyek a vádlottat megnyugtatják.

2. Nem számít továbbá nácinak az a náci sem, aki lopott, rabolt, gyujtogatott, ölt és embert evett, ha két tanuval igazolni tudja, hogy mindezt hazafias lelkesedésből, szadizmusból vagy valamely más okból cselekedte.

3. Feltétlenül felmentendő azonban az olyan náci, aki háborús bűneiért a bíróságtól töredelmesen bocsánatot kér és megígéri, hogy továbbra is náci marad és minden erejét a háborús készülődésnek fogja szentelni.

4. Ezzel szemben azt a nácit, aki bevallja, hogy rémtetteit saját jól felfogott érdekében követte el, feltétlenül fel kell menteni, mert aki ilyen becsületesen megmondja az igazat, az nem lehetett náci.

5. Fentiekkel szöges ellentétben azonban semmiesetre sem szabad nácinak tekinteni az olyan egyéneket, akik felsőbb parancsra cselekedtek. Ennek a paragrafusnak az alapján egyedül Hitler volna nácinak tekinthető, akinek nem volt feljebbvalója, viszont ő részben Wotantól, részben az angolszász nagytőkétől kapta az utasításokat.

6. Náciknak egyedül azok az idegenfajú egyének tekinthatők, akiket Ignác néven anyakönyveztek. Tekintettel azonban arra, hogy ezeket mind kiirtották, így voltaképpen a nácitlanító bíróságra nincs is szükség és az rövidesen fel is fog oszolni.

Becsületszavunkra megtörtént

A héten egyik rajzolónk karikatúrát hozott be a szerkesztőségbe, amelyiken egy zsiráf szerepelt. Lapunk szerkesztője fejcsóválva nézte a képet.

— Nem közölhetjük, — mondta végül.

— Miért? — kérdezte a rajzoló.

— Nem lehet kigúnyolni egy állatot azért, mert hosszú a nyaka...

A gonosz ember

A Nemzeti Színház egyik színművészéről azt tartja a néphit, hogy a világ leggonoszabb embere. A színész maga sem tiltakozik ez ellen a vád ellen, sőt bóknak veszi. Nem régiben ez a gonosz ember találkozott az utcán egy ismerősével, aki megkérdezte tőle:

— Na mi ujság?

— Rosszat nem tudok — mondja a gonosz ember, — jót meg minek mondjak?

Lelkiismeretes ujságírók

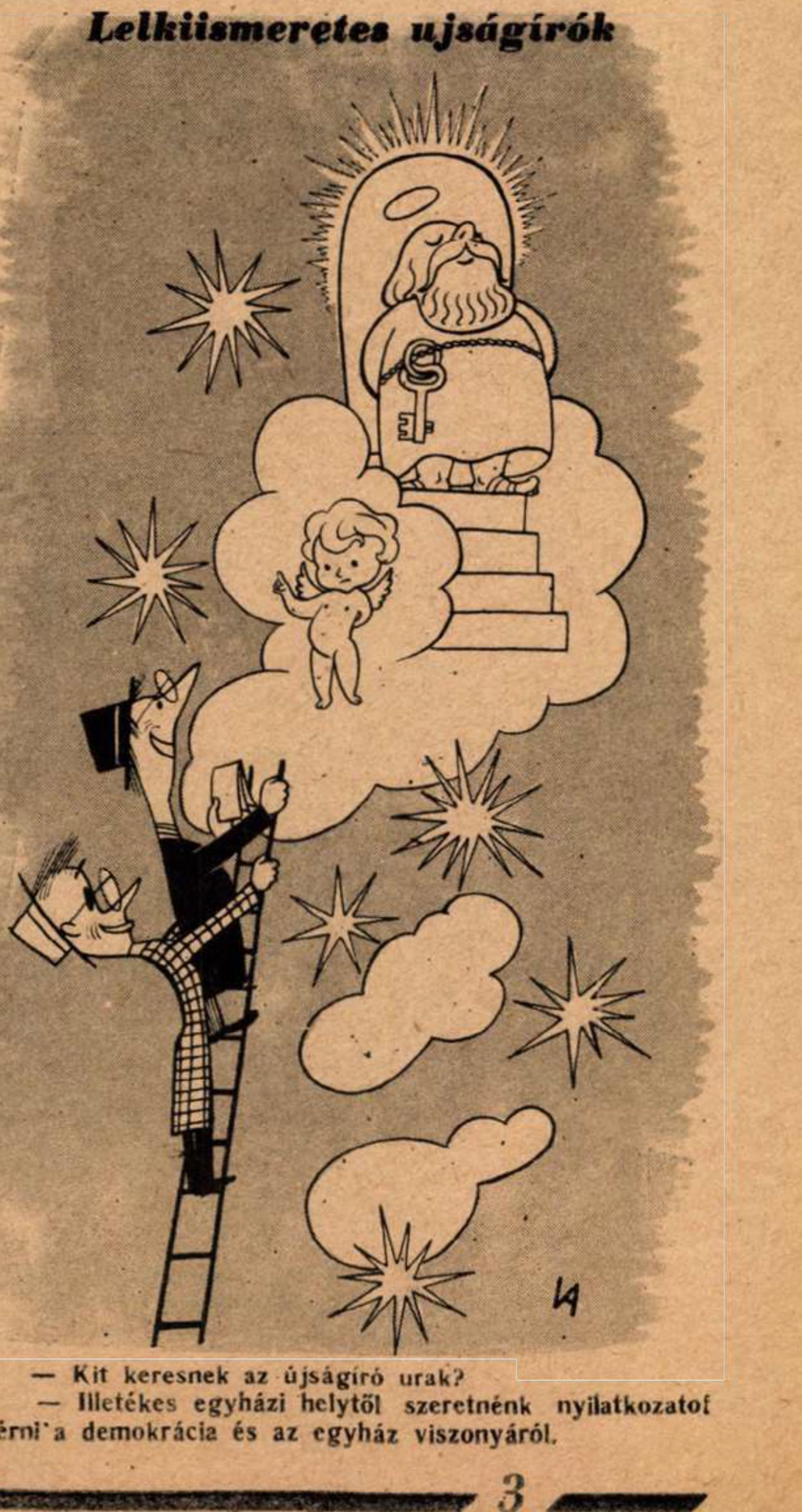

— Kit keresnek az újságíró urak?
— Illetékes egyházi helytől szeretnénk nyilatkozatot kérni a demokrácia és az egyház viszonyáról.

A rémhír elindul

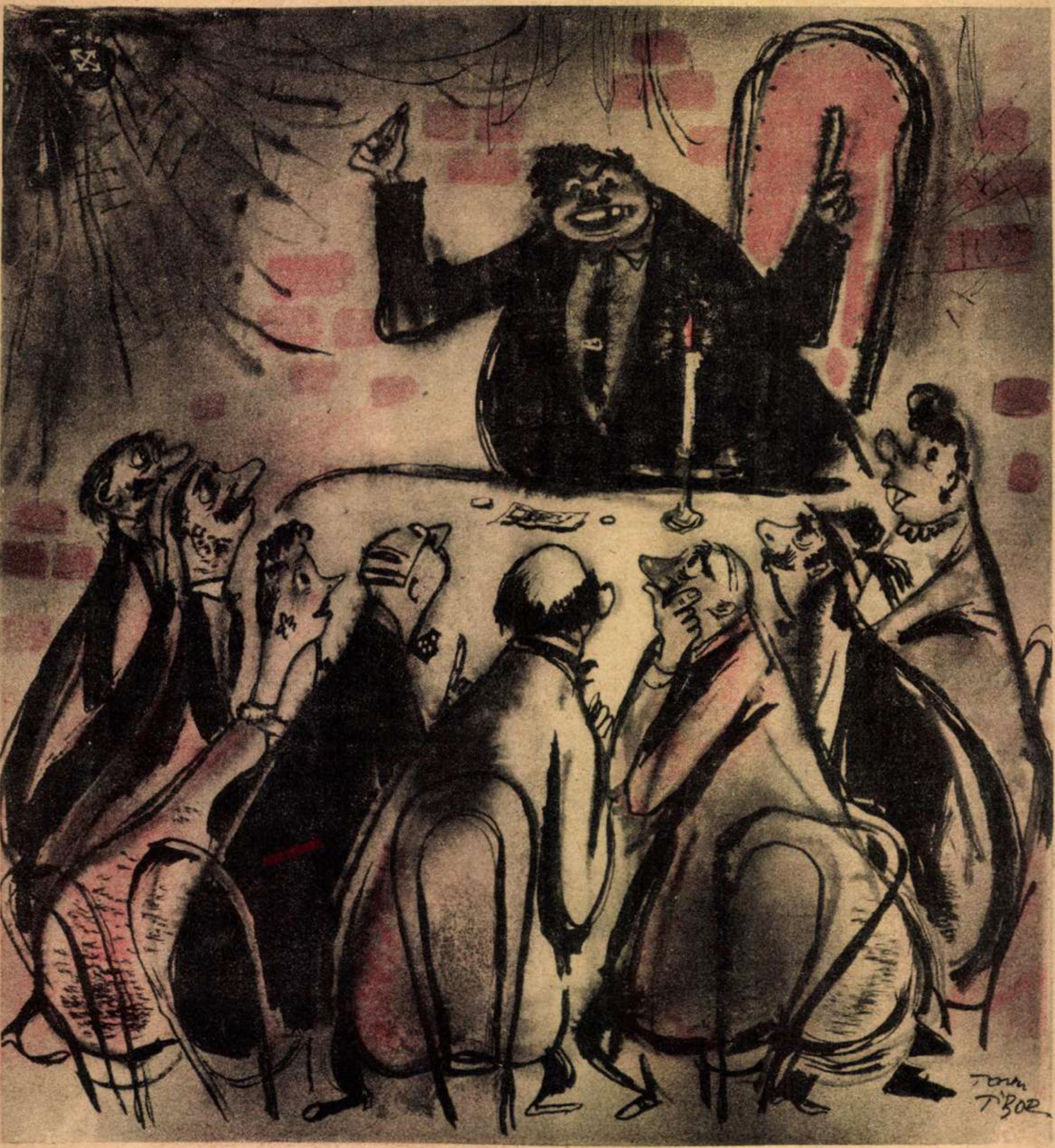

— És gyerekek, most mi legyen a kétfilléressel?

Példázat

arról, hogy mikor fogja Truman beváltani a választások előtt tett ígéreteit.

Gugyerák évek óta udvarol Bubuska Mancikának. Mancika egyszer elővesz:

— Mikor vesz már el feleségül, Gugyerák?

— Az idén még nem lehet, — mondja Gugyerák óvatosan.

— De hiszen tavaly is ezt mondta, — bosszankodik Mancika.

— Na és? — üt a mellére Gugyerák. — Talán nem tartottam be a szavamat?

Tomi

Tomi a neve, a híres drámai színész kedvenc, ötéves kisfiának. Tominak nemrégiben kishuga született, akit a mamája, a gyermekápolás írott törvényei szerint, hintőporral kezelt.

Tomi lóhalálába rohan be apja dolgozószobájába.

— Apa! — kiabálja — Anyuka sózza a kicsit...!

Példázat

arról, hogy javulást várhat-e Amerika, ha republikánus elnököt választ?

Töhötöm gróf rajtakapja a feleségét Agenor gróffal és elválik tőle. Egy év mulva újra megnősül. Az esküvő után egy héttel megkérdezi az öreg inastól:

— No, János, hogy tetszik az új méltóságos asszony?

— Tetszik, tetszik — sodorja meg a bajuszát János — de én már csak azt mondom méltóságos uram, ha mindenáron céda kell a házhoz, maradt volna meg inkább a régi méltóságos asszony...

A FÉKOSZ-nagygyűlés után

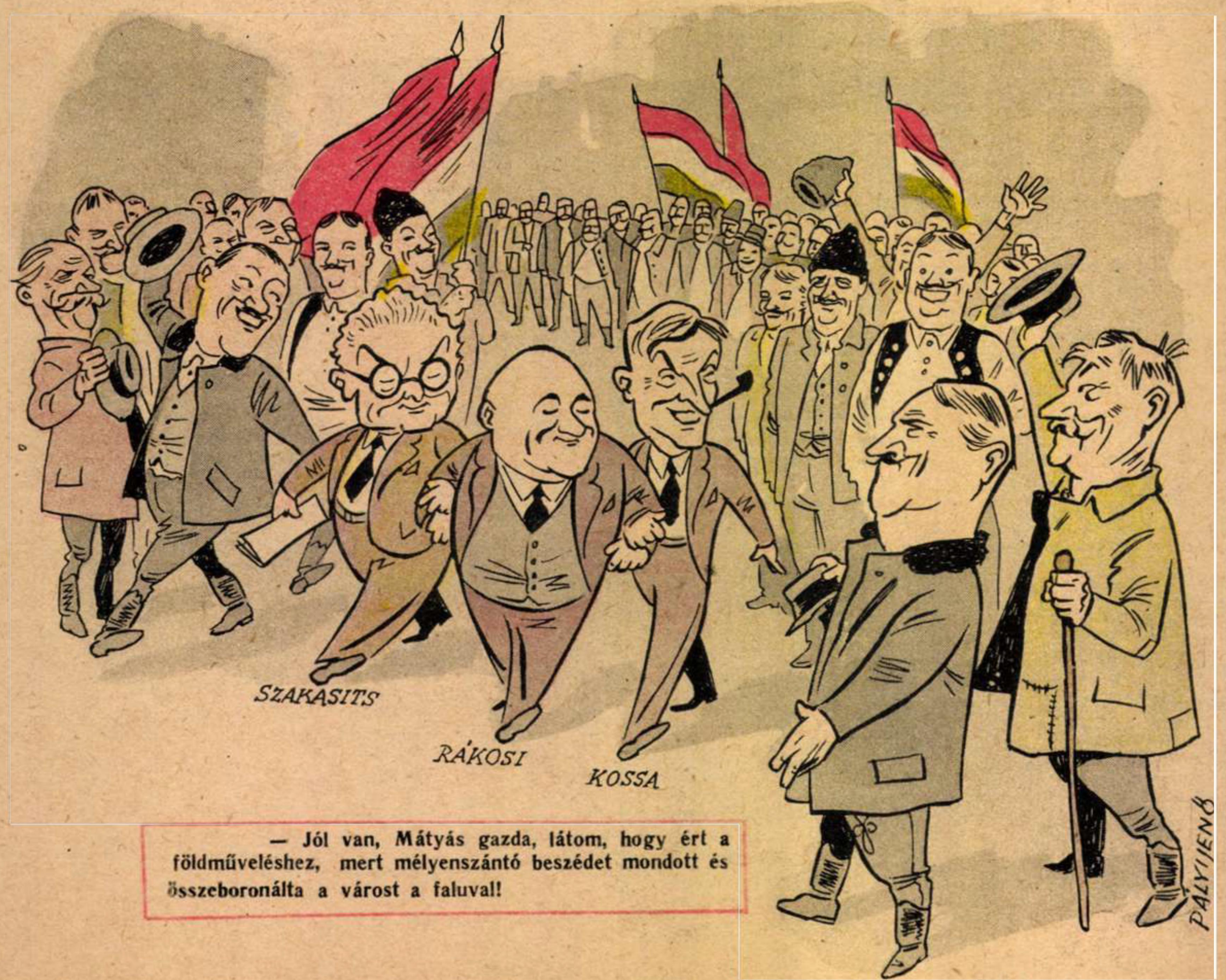

— Jól van, Mátyás gazda, látom, hogy ért a földműveléshez, mert mélyenszántó beszédet mondott és összeboronálta a várost a faluval!

Takarékoskodjunk!

Az országos takarékossági akció kiterjesztésével kapcsolatban alábbi léha javaslataim vannak:

Takarékoskodjunk

a jelzőkkel. Ha például a villamoson valaki a lábunkra lép, ne mondjuk neki, hogy te aljávaló, piszok, rusnya féreg. Elég, ha azt mondjuk, te aljávaló féreg, te piszok féreg, vagy rusnya féreg. Ha erre két pofont kapunk, ebből elég egyet visszaadni, egy akkor megmarad nekünk.

Takarékoskodjunk

a papirral. Egyszerűsítsük az üzleti levelezést. A fizetési felszólítás így hangozzék:

„Fizess, te nyavalyás."

Az erre adott válasz valamivel hosszabb:

„Nem fizetek, te nyavalyás."

A vicclapok csak a viccek poénját közöljék, például így:

— **Nekem mondja, hiszen a feleségem — válaszolta Nyuszek.**

Takarékoskodjunk

a hangunkkal is. Lehetőleg suttogva beszéljünk, különösen barátaink háta mögött. A hanggal való takarékoskodás tanulmányozása céljából járjunk gyakran az Operába. Ott egy-két énekművészünktől sokat tanulhatunk.

Takarékoskodjunk

a pénzzel is. Ha például eddig valakinek négyszáz forint fizetése volt és abból hatszázat költött, a jövőben költsön csak ötszázat és az így megspórolt száz forintot tegye be a bankba.

Takarékoskodjunk

az idővel. Ha Mancikával négykor van randevunk, menjünk el háromra és ne várjunk egy percet sem. Így megspórolunk egy órát és egy nőt.

Takarékoskodjunk

a humorral. Erre szép példát mutat fenti kis írásmű.

—dor

WASHINGTONI NAGY CIRKUSZ

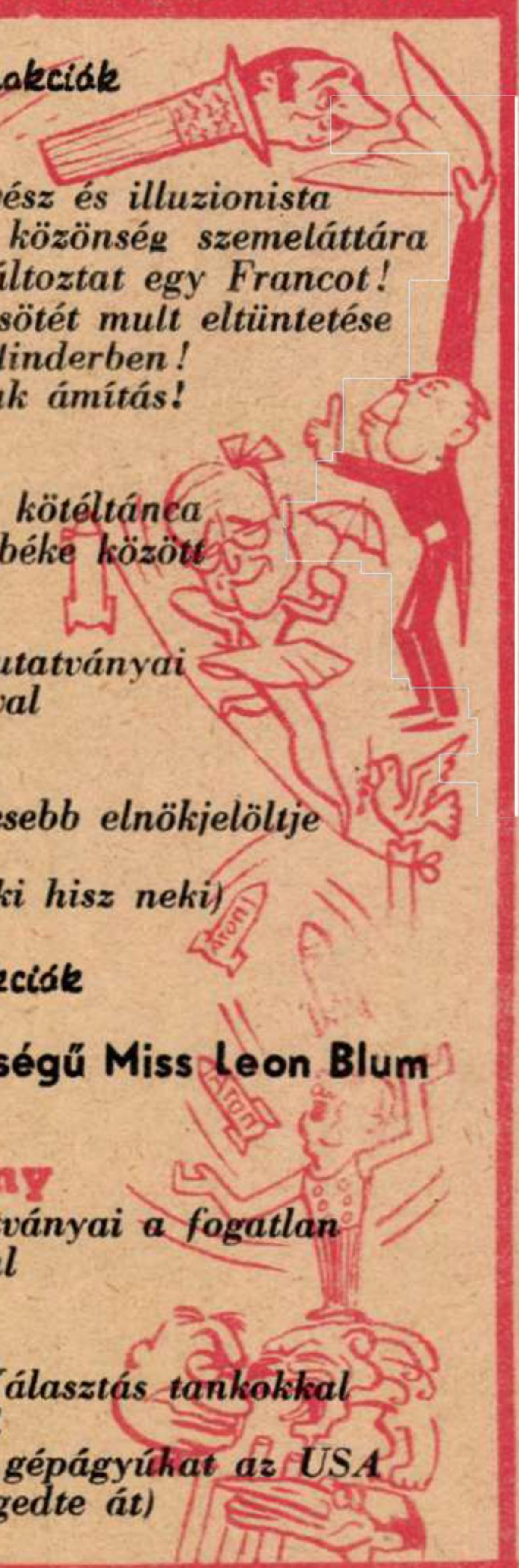

A legújabb világattrakciók

Marshall

a világhírű bűvész és illuzionista
nyilt szinen, a közönség szemeláttára
demokratává változtat egy Francot!
Vérnyomok és sötét mult eltüntetése
egy csillagos cilinderben!
Nem csalás, csak ámítás!

Truman

szemkápráztató kötéltánca
a háború és a béke között

Forrestal

életveszélyes mutatványai
az atombombával

Dewey

a világ legügyesebb elnökjelöltje
a csodalóval
(csoda ló az, aki hisz neki)

Külföldi világattrakciók

A csodálatos szépségű Miss Leon Blum
csábtánca

Bevin kapitány

izgalmas mutatványai a fogatlan
brit oroszlánnal

De Gasperi

nagy revüje: Választás tankokkal
és gépágyúkkal
(a tankokat és gépágyúkat az USA
szivességből engedte át)

Meddig járjon a 12-es autóbusz?

(A közönség levelesládája)

T. Szerkesztőség!

Szeretném felhívni a Beszkárt figyelmét arra, hogy a 12-es autóbusz a Széll Kálmán-téren visszafordul, holott a közelben tartózkodó Újszentjános-kórház megérdemelné, hogy a 12-es busz addig járjon. Vagy talán a beteg nem ember?

Tisztelettel
Egy hálás olvasó.

T. Szerkesztőség!

Hogy a 12-es autóbusz az Újszentjános-kórházig járjon, az a helyes, de még helyesebb, ha az onnan csak párszáz méternyire levő Budagyöngyéig jár, mert Budagyöngyének, ennek a virágzó városnegyednek még mindig nincs autóbusza, s így Budagyöngye csak a legnagyobb üggyel-bajjal tud virágzani.

Köszönettel
Flekk Titusz
körorvos.

T. Cím!

Budagyöngyétől, a 12-es autóbusz leendő végállomásától alig néhány kőhajításnyira van Nagypocsaj (Komárom-megye), amelyet még ma, 1948-ban is csak szekérjárat köt össze a vasútvonallal. Megfelelő közlekedés esetén Nagypocsajból nemzetközi fürdőhelyet lehetne csinálni, mert a nagypocsaji szappan és törülköző messzeföldön híres. Ajánlom illetékesek figyelmébe, hogy a 12-es autóbusz végállomása legyen Nagypocsaj. A falu végén van egy jó vastag fa, ott az autóbusz jól tudna fordulni.

Tisztelettel
N. N. Nagypocsaj
(Utolsó posta Budapest)

T. Szerkesztőség!

Ha a 12-es autóbusz a Boráros-tértől esetleg Nagypocsajig járna, felhívom az illetékesek figyelmét arra, hogy Nagypocsaj éppen feleúton fekszik Budapest és Passau között. S ha már a busz félutig elmegy, helyes volna, ha Passauig járna, egyrészt, mert Passaunak nincs közvetlen autobuszösszeköttetése Pesttel, másrészt mert Pestnek sincs közvetlen autóbuszösszeköttetése Passauval. Ha a Boráros-tér és Passau közti távolság túlnagy, a Boráros-téri végállomást hozzák előbbre a Nemzeti-színházig.

Fogadja a szerkesztőség soraink közléséért hálás köszönetünket
Több passaui lakos.

A jólvégzett munka öröme

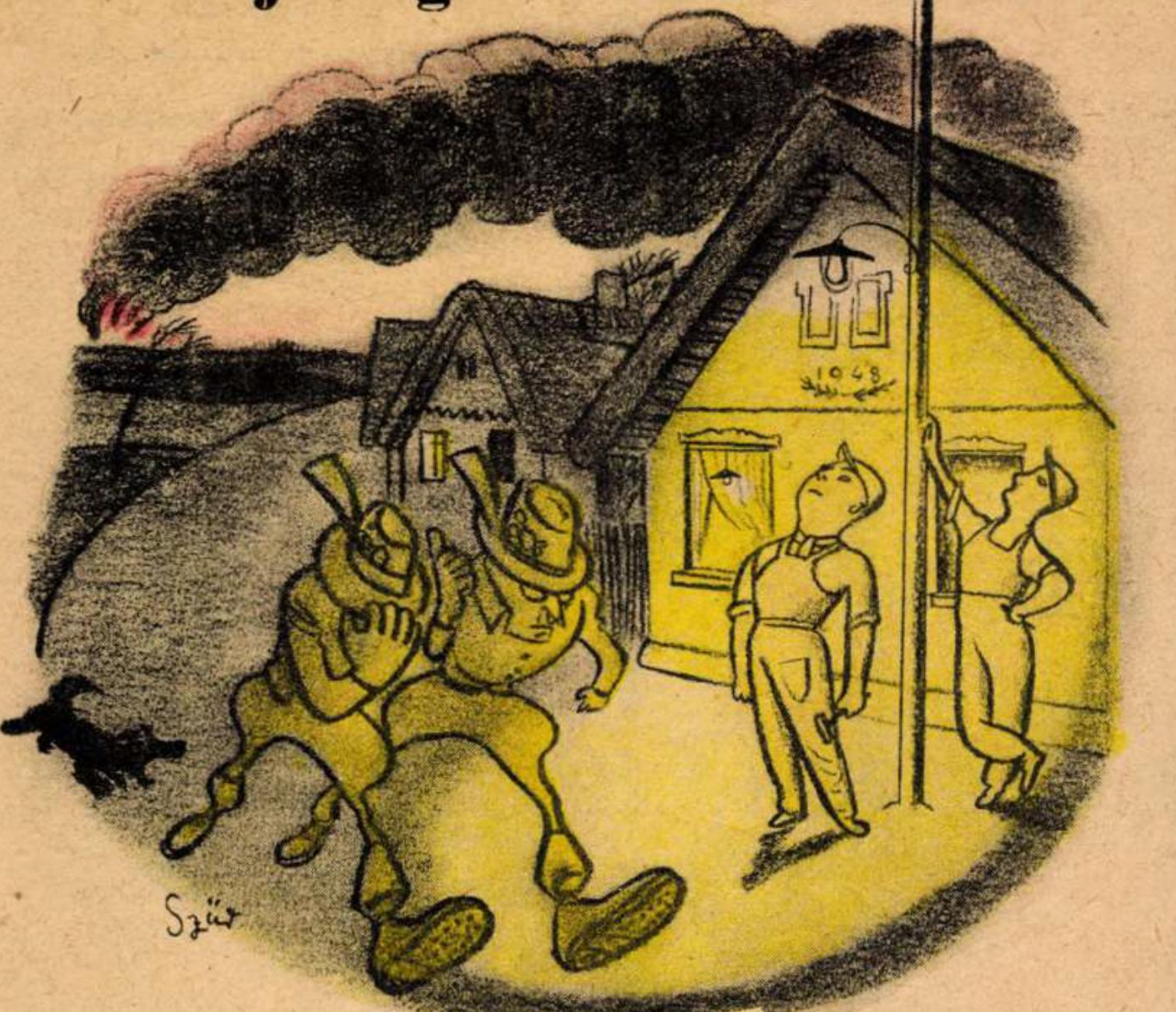

— Látják uraim, itt a mi falunkban kigyulladt a villany és ez a mi művünk!
— Látják fiaim, ott a mi falunkban kigyulladt a községháza és az a mi művünk!

Soha jobbkor

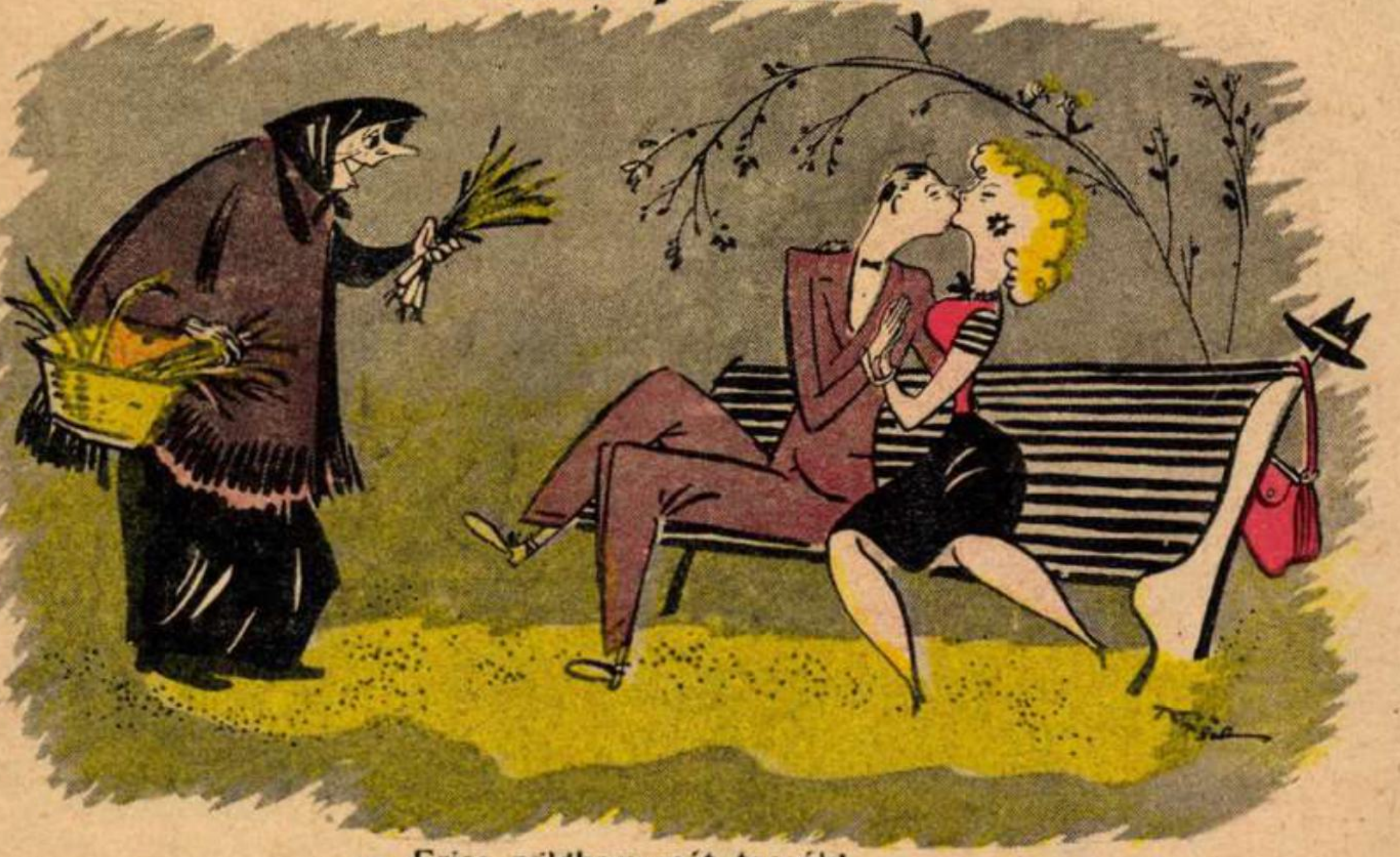

— Friss zöldhagymát tessék!

Áldott rossz ember

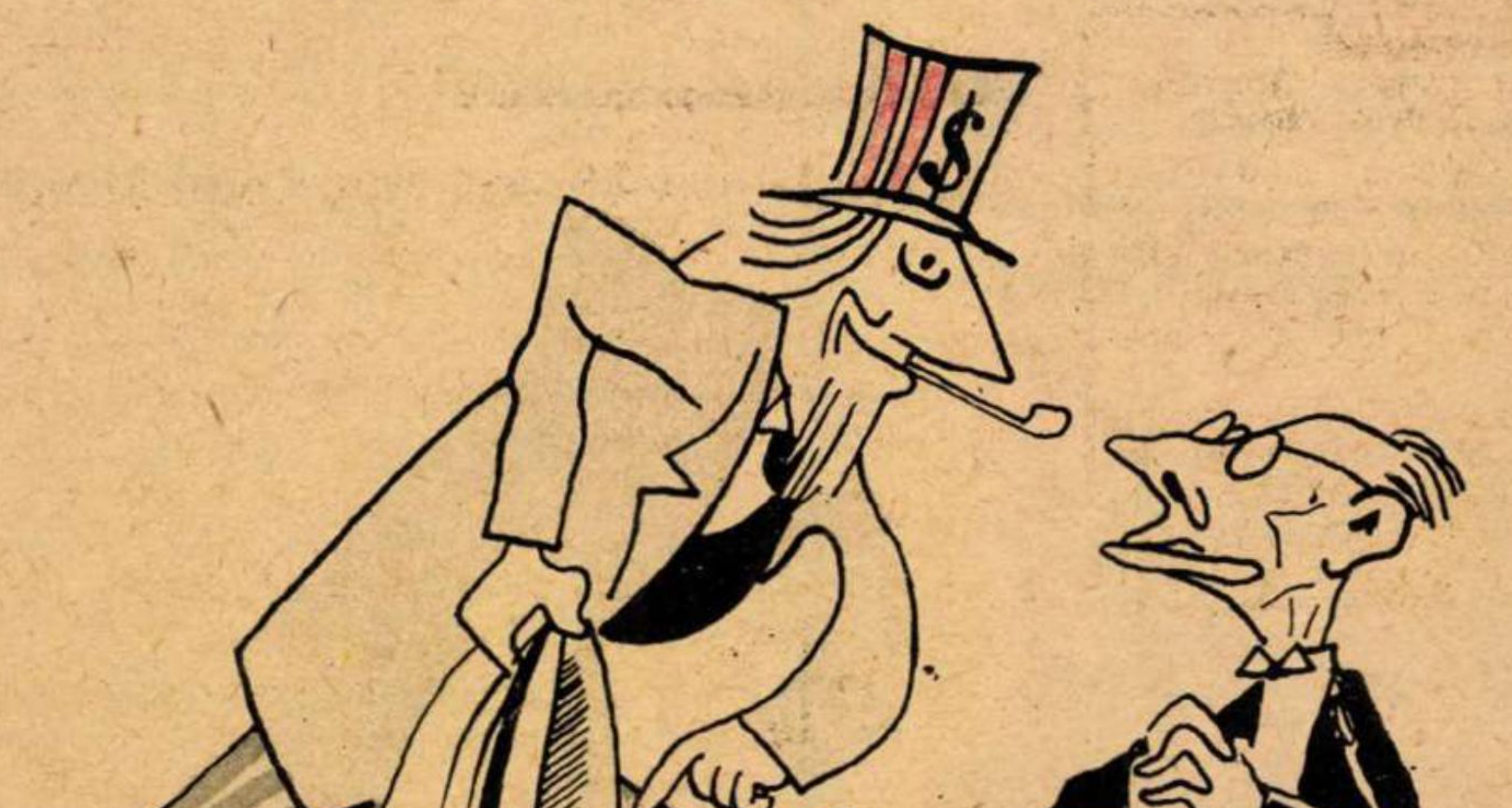

— De Samu bácsi, hol van Trieszt?
— Ne félj, nem engedem, hogy leszakítsák Itáliáról.

Az államositott gyár tulajdonosának korszakalkotó ötlete

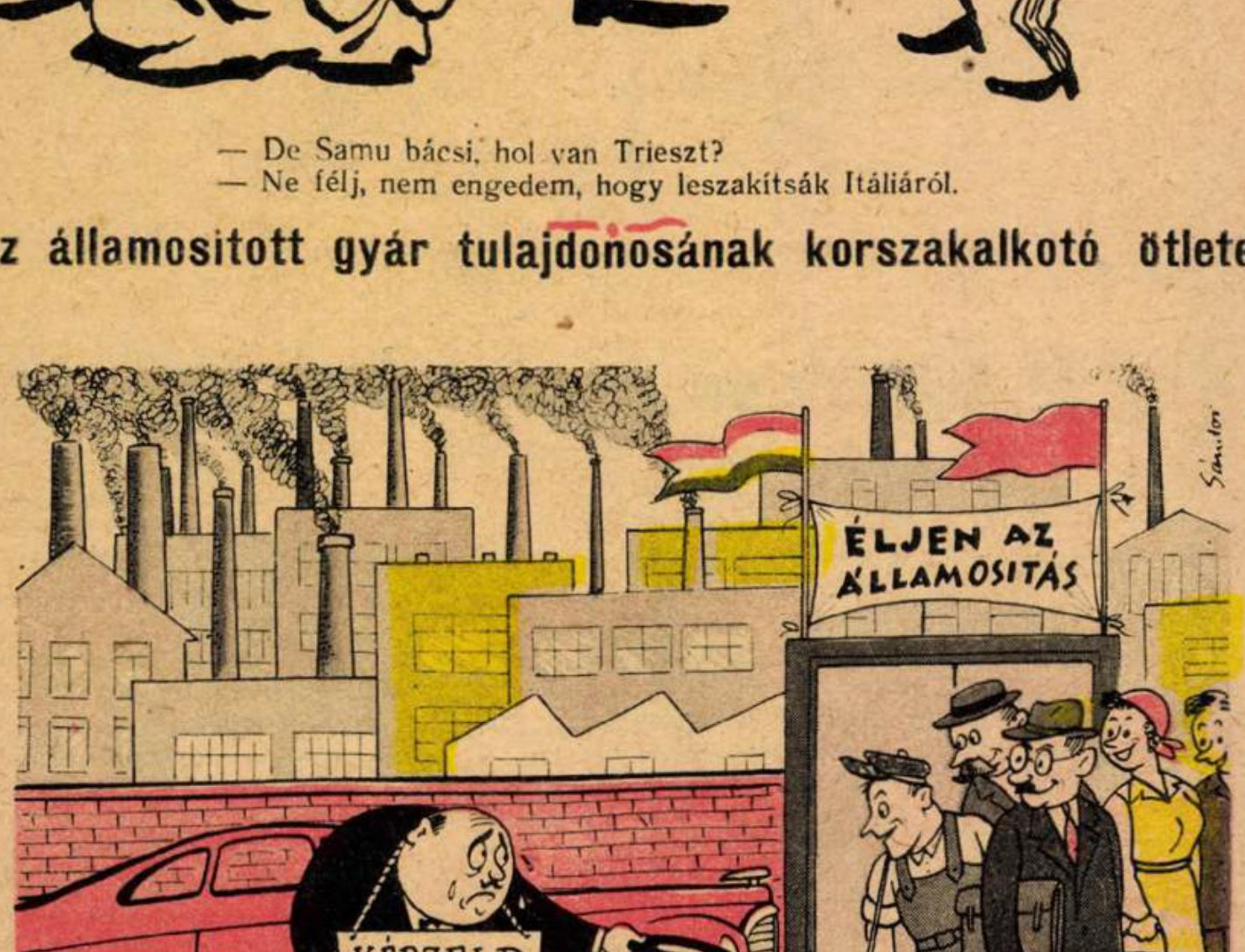
Sándor
ÉLJEN AZ ÁLLAMOSITÁS
KÉPZELD MAGAD AZ ÉN HELYEMBE!

KASSO: Álom ... álom ...

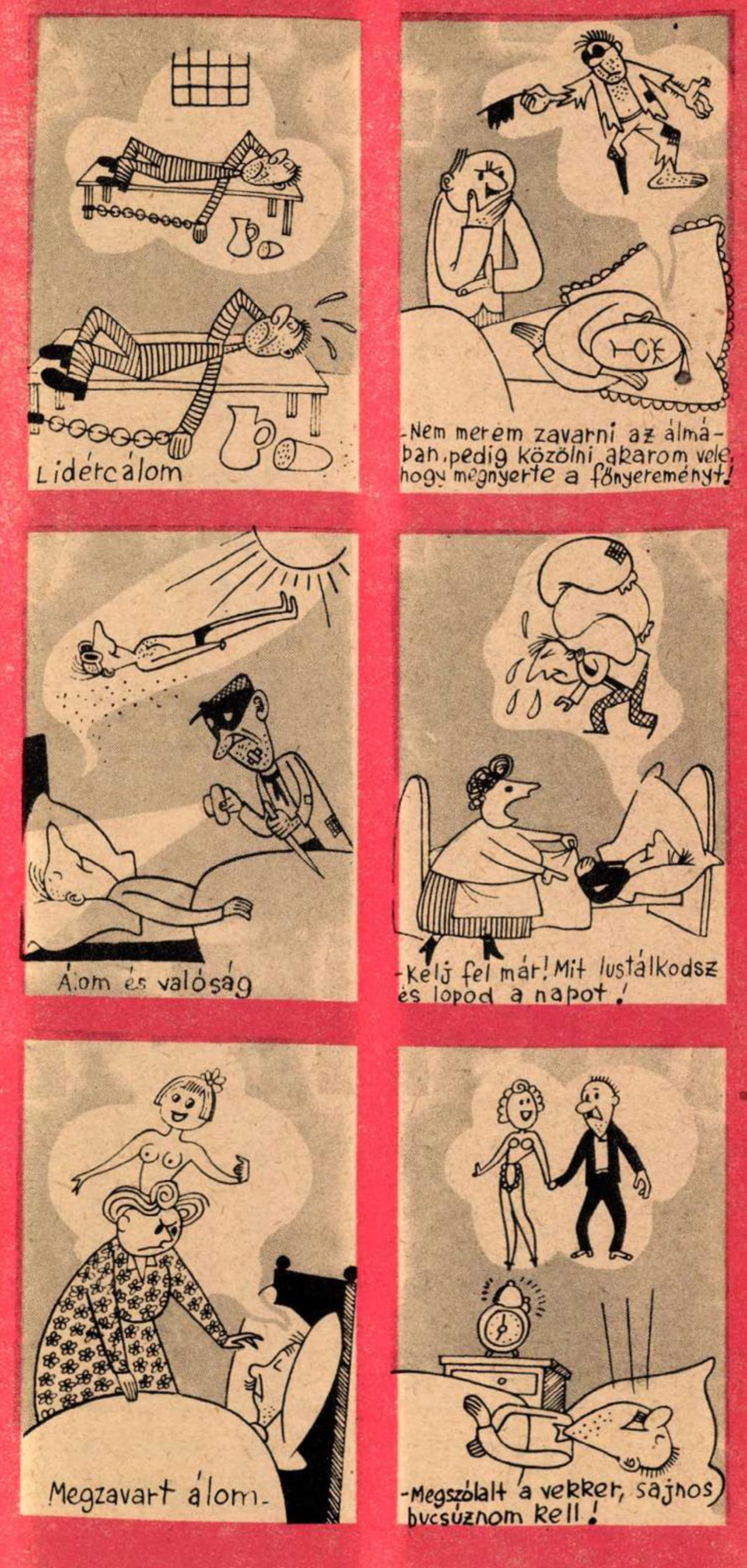
Lidércálom
-Nem merem zavarni az álmában, pedig közölni akarom vele, hogy megnyerte a főnyereményt!
Álom és valóság
-Kelj fel már! Mit lustálkodsz és lopod a napot!
Megzavart álom-
-Megszólalt a vekker, sajnos bucsúznom kell!

Kényes kérdés

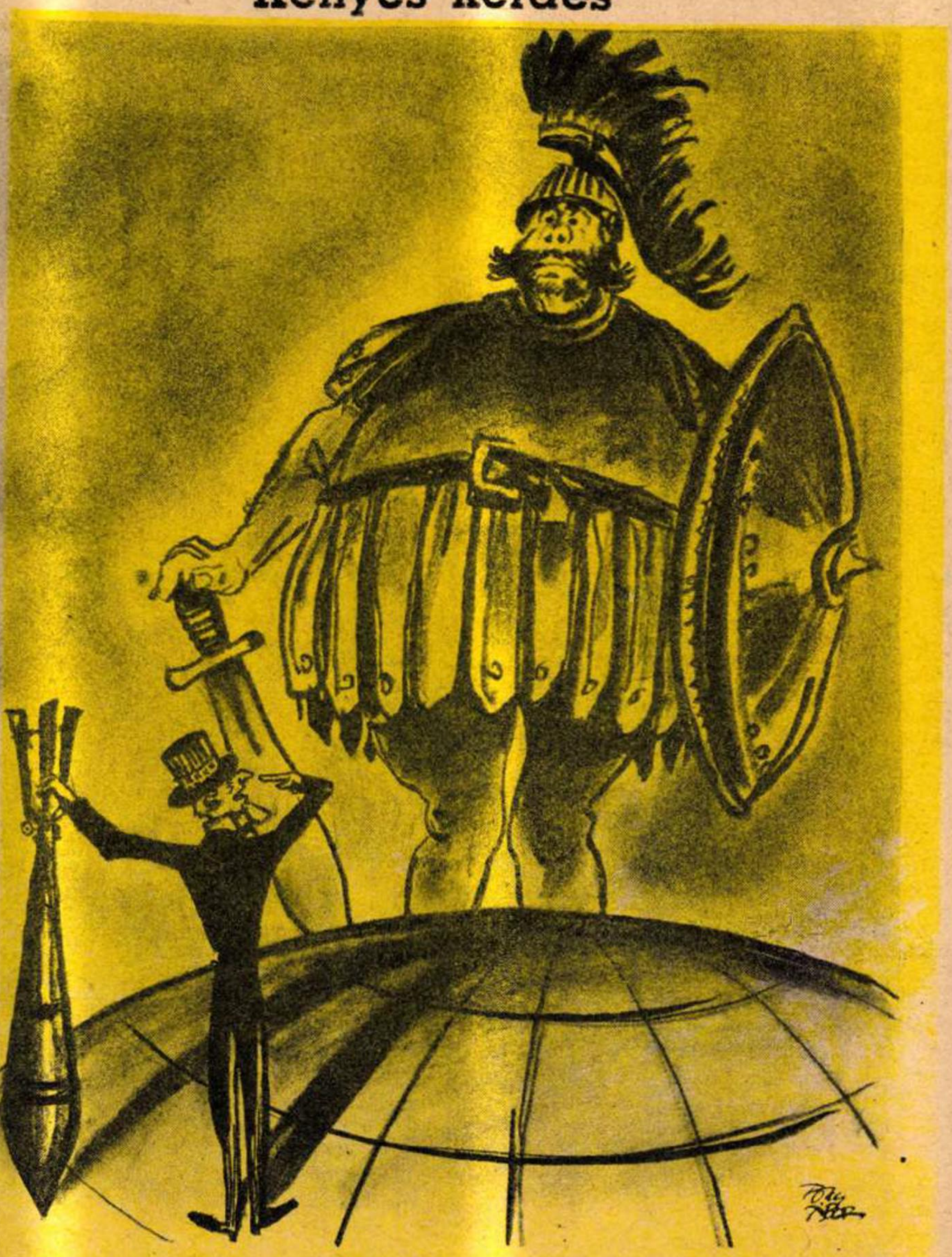

— Mondja Mr. Mars, ért maga az atombombához?...

RVAS SZILÁRD:

Közéleti férfi

Akár tetszik nekem, akár nem, immár szembe kell néznem a letagadhatatlan ténnyel, hogy közéleti férfi vagyok. Ezt ugrásszerűen értem el, születésem alkalmával még nem voltam közéleti csecsemő, kamaszkoromban sem éltem közéletet, sőt nem is igen volt köze annak az élethez, ahogy én éltem. Később igen jó verseket írtam, de a közélet nem vett tudomást róluk, életem olyan szürkén folydogált, mint egy Parragi-vezércikk a Magyar Nemzet hasábjain. Most azonban már igazi közéleti férfi vagyok és ebbeli kételyeimet naponta tíz-tizenöt ember oszlatja el.

Nyomatékosan tudtomra adja például ezt volt osztálytársam, akit huszonöt éve nem láttam s talán ezért nem volt módjában feljelenteni engem a nyilasoknál. Biztosít, hogy különben se tette volna meg, noha Szálasiék mindent elkövettek, hogy beszervezzék őt, ám ő erős maradt és kizárólag a felesége nyomására lépett be a Hunyadi páncélosbrigádba. Nyugatra is csupán azért ment, hogy világot lásson, ezt nekem tudnom kell, hiszen tizenkétéves korában sűrűn együtt volt velem és emlékezhetem a mentalitására, amely máról-holnapra, vagyis huszonöt év alatt nemigen változhatott meg. Egyébként belépett mind a négy pártba s így csak egy kicsit kell a hóna alá nyúlnom, hogy újból miniszteri tanácsos legyen, hiszen én közéleti férfi vagyok.

Cikkeim hűséges olvasója, Kullancs Rozika állásnélküli perdita, színházjegyet kér lehetőleg az első sorba és kizárólag „prömir"-re, amit én játszva megszerezhetek neki, mert k. f. (közéleti férfi) vagyok.

Mint az igazság lánglelkű bajnokát, felkeres Ismeretlen Benő és elzokogja, hogy kiigényelte lakását és hat gyerekével együtt utcára rakta őt Fenetudja Manó, aki pedig egyedülálló ember, saját autója van és nyilas. Lépjek közbe a Lakáshivatalnál, mert k. f. vagyok.

Nyomban utána megjelenik Fenetudja Manó és segítségemet kéri, mert egy Ismeretlen Benő nevű gazember, aki mind a hat gyerekével viszonyt folytat, meg akarja fúrni a Lakáshivatal döntését és ecélból már fel is keresett valami piszok ujságírót, hogy tolja az ügyét. Szerencsére itt vagyok én, úgyis, mint k. f. és majd ellátom a baját.

Ezekután rámtelefonál a Lakáshivatal és közli velem, hogy elegük van a lakásügyeimből és pártfogoltjaimból, ne játszszam ki magam arkangyalnak, főleg, ha azt se tudom, miről van szó. Úgy látszik, fejembe szállt hogy k. f. vagyok.

Dr. Smukk Edéné útlevelet kér, cselédnek akar menni Angliába, mert ő szociális természet és egy házban lakik az unokasógorommal, aki nagyon szépeket mondott rólam, de ne mondjam vissza neki. Ha elintézem az útlevelét, küld egy szép képeslapot Londonból és megírja, hogy milyen a köd.

Igy megy ez napról-napra és népszerűségemnek még az se árt, hogy soha senkinek semmit se tudok elintézni, noha minden közhivatalban utálnak már.

Már ott tartok, hogy néha gyanakodva nézem magam a tükörben: nem kérek-e tőlem valamit, amiért lejárom a lábam és a végén leégek, úgyis, mint közéleti férfiú.

Chaplin kivándorolt Amerikából

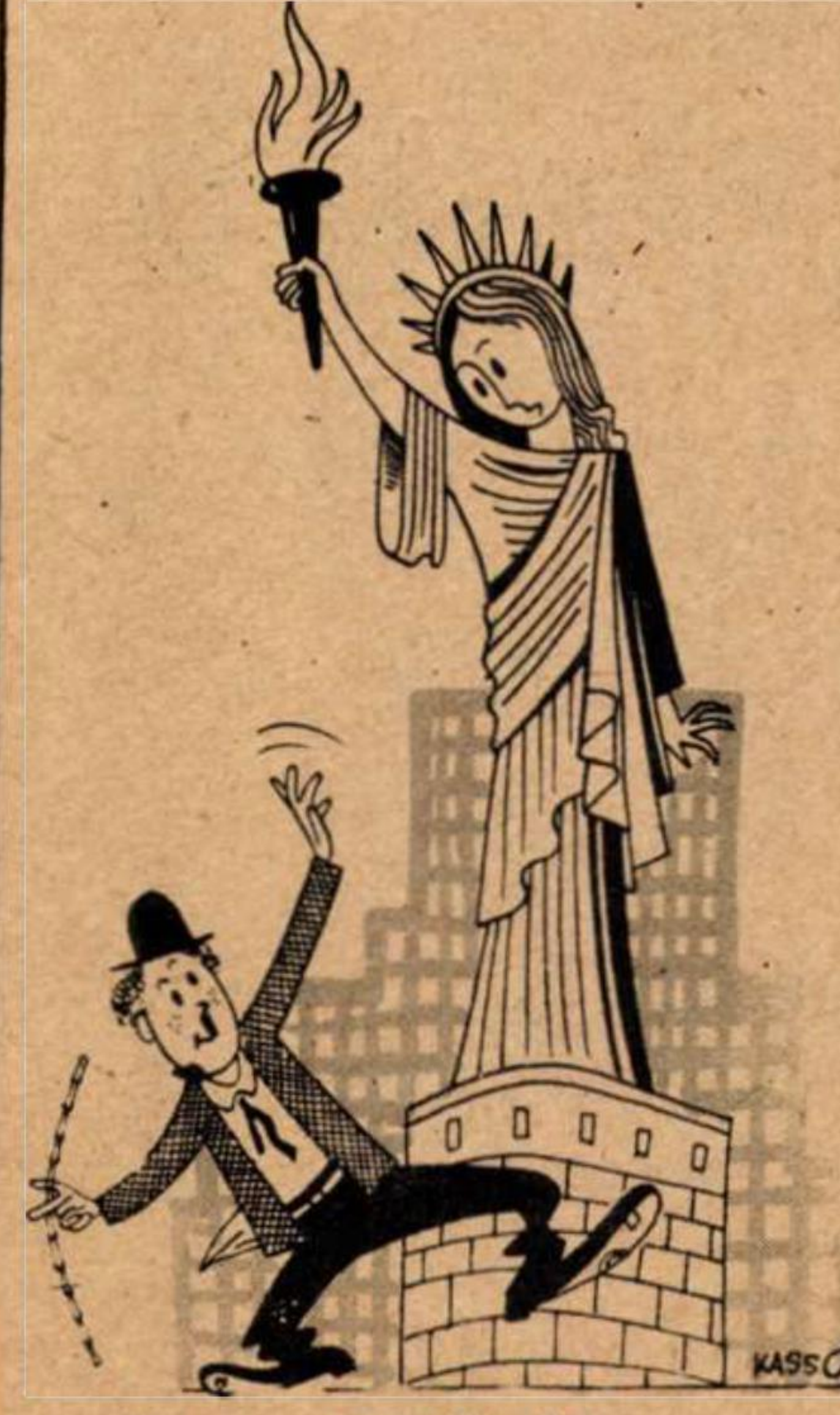

— Miért mész el, Charlie?

— Mert elplagizálták a filmjeimet: az amerikai politika egy Cirkusz, a politikusokat elkapta az Aranyláz és Truman már majdnem Diktátor.

Soha ilyen cipészt

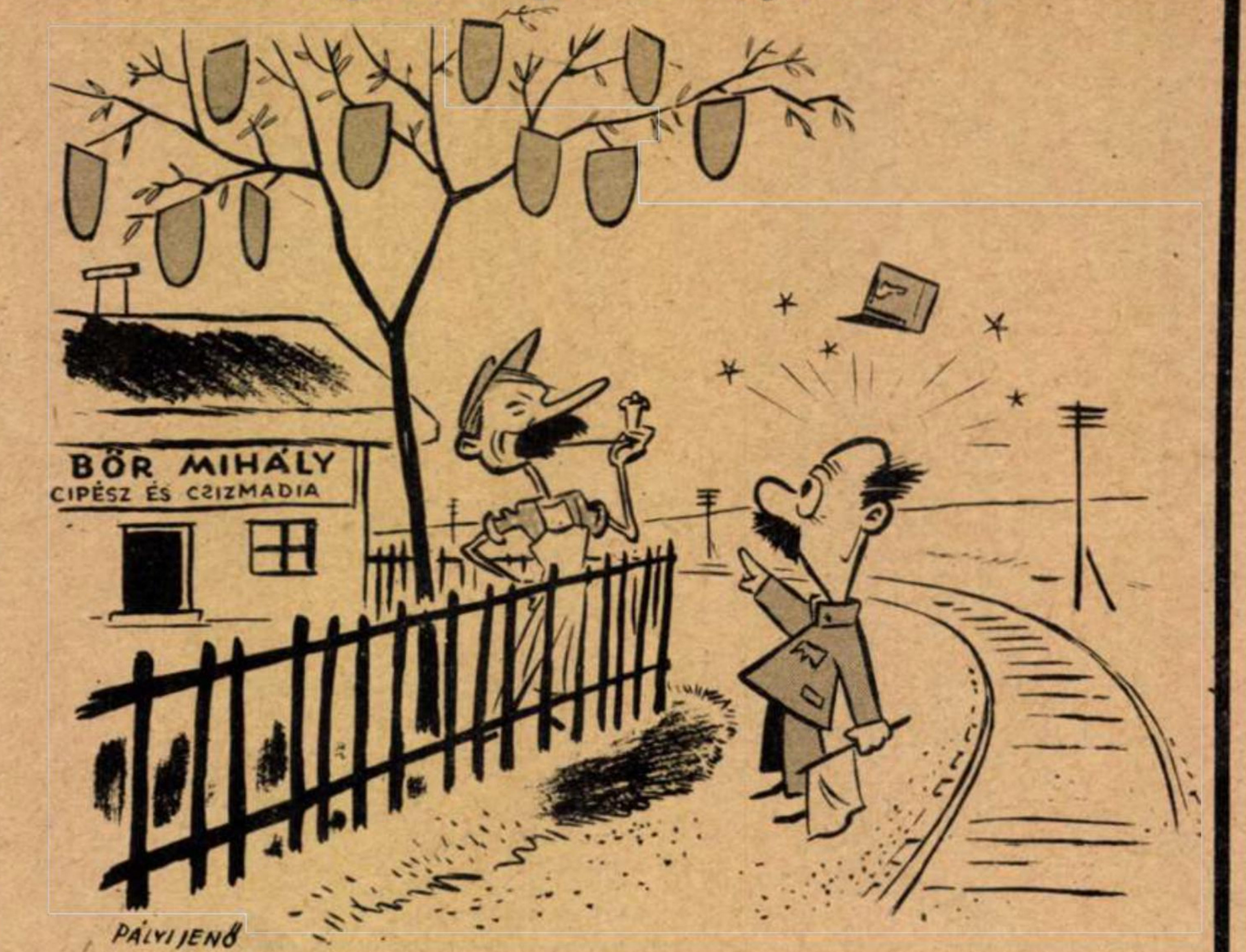

— Mi az, szomszéd úr, a maga fáján cipőtalp terem?
— Hja, volt eszem, bakter úr, talpfát ültettem!

Az Állatkertben is munkaverseny indult

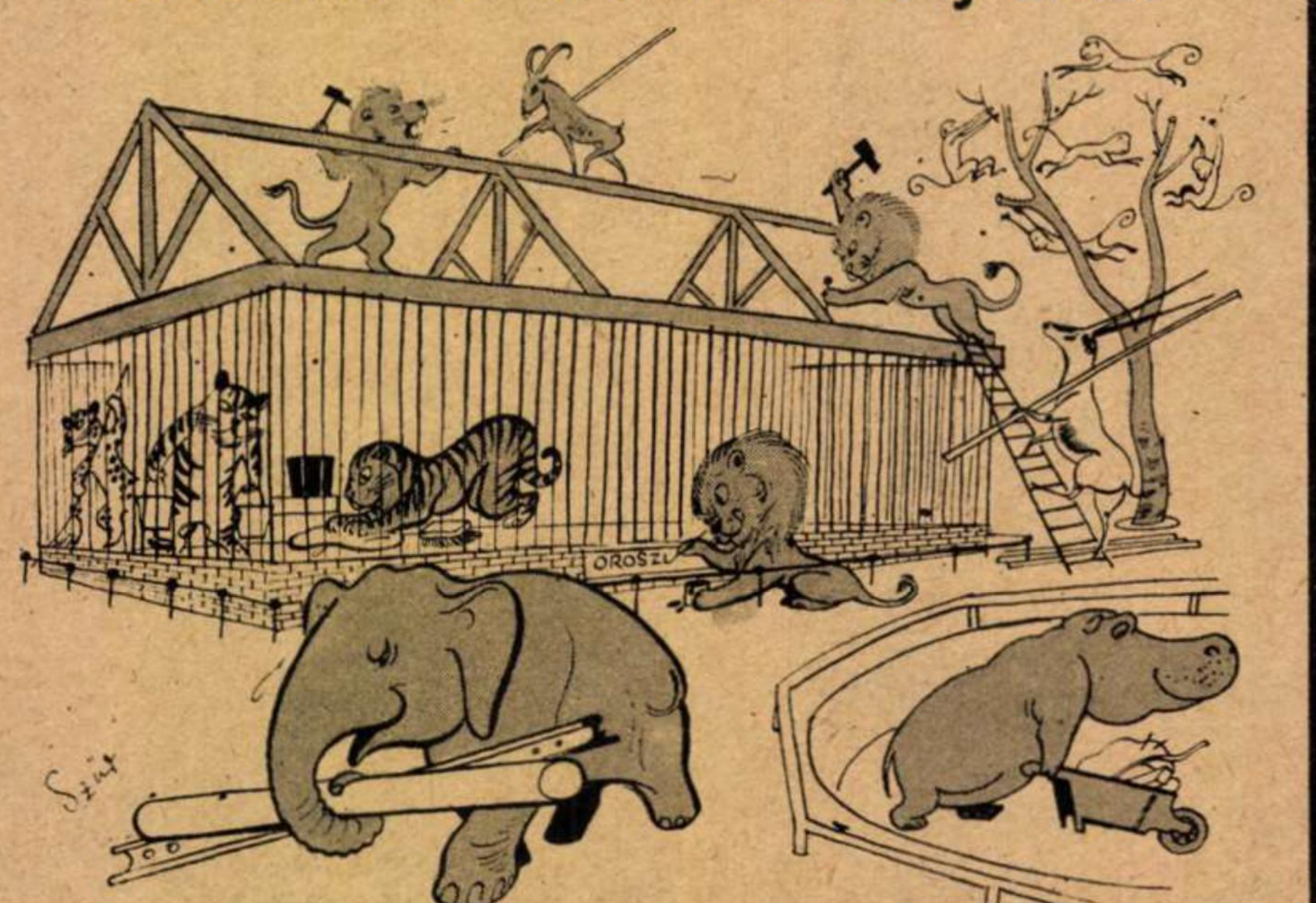

Államosított tőkés a fényképésznél

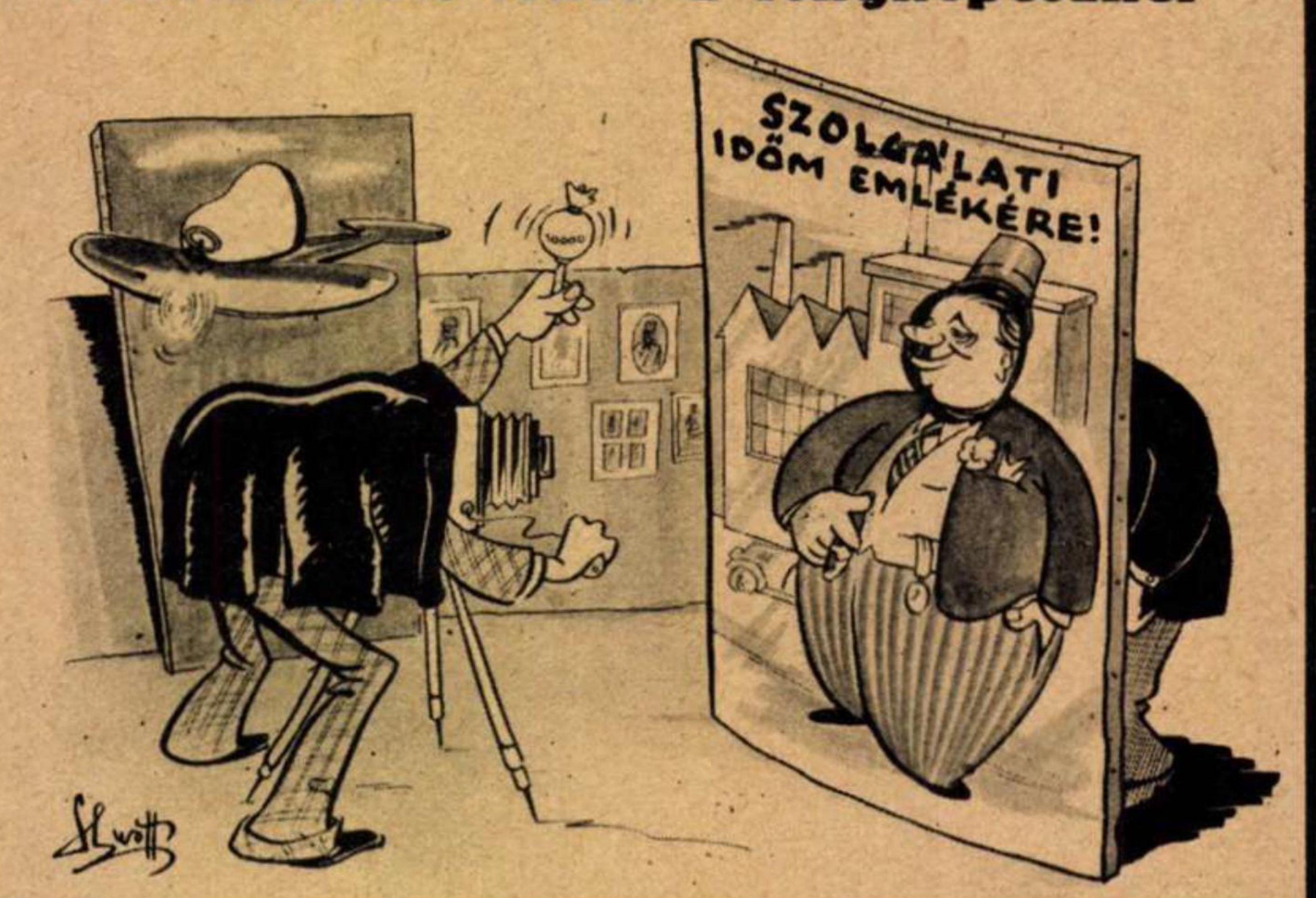

Ja igaz!

Lebélyegzik a postabélyegeket!

Szabadalom bejegyezve

Reakczy Jóska valahányszor találkozik velem, mindig mélyen kalapot emel. Nyilván hálából, amiért nevet adtam neki. Most is, hogy szembejött velem a Sajtutcában, köszönt és megállított.

— Mi ujság? — kérdeztem, mert olyan ügyesen hazudik, hogy élvezet hallgatni.

— Ugysem hiszi el — felelte durcásan.

— Más ujság nincs? — kérdeztem és tovább akartam menni, minek erőltessem, ha nem akar hazudni, Erre belémkarolt és így szólt:

— Van egy hirem a maga számára, de csak akkor mondom el, ha becsületszavát adja, hogy mindenkinek elmondja.

— Nos?

— Nempecsételik le a százforintosokat. Nincs bélyegzőpárna, nem lehet megcsinálni a dolgot. Szép eset! Tojás, krumpli, kenyér van, — bélyegzőpárna nincs. Amikor bélyegzőpárna volt elég, eltűnt a tojás. Itt sohasincs minden egyszerre.

— Szóval marad a forint — forint?

— Hohó barátocskám, azt szeretné, mi? Hát nem. Atlyukasztják a forintosokat, holnaputántól fogva. Egy forint értéke 97 fillér lesz.

— Csak ennyivel csökken?

— Igen. Hogy ne legyen feltünő a dolog. A terv az, hogy minden hónapban nagyobbítják a forinton a lyukat, szeptemberre elfogy az egész forint s így csökkentik a bankjegyforgalmat. Elhiszi?

— El.

Erre zavarbajött és nem tudta, mit gondoljon.

— Csakugyan elhiszi?

— Persze. Nagyon életrevaló gondolat. Látja, ez az, amit én mindig mondtam magának. Hogy tudniillik a pénzügyi kormányzat feladata magaslatán áll és mindig meg fogja találni a módot arra, hogy a forint értékét megőrizze. Ez a lyukasztási terv szerintem zseniális. Egyszerűen óriási.

— Nem gondolja, hogy csak egy rémhír, amit én találtam ki? — kérdezte zavartan.

— Ne vicceljen, drága uram — veregettem meg a vállát — hogy magának ilyen egészséges ötlete támadjon? Uram, az ilyesmihez ész, körültekintés és szakértelem kell. Ez a forintlyukasztás az utóbbi évek legnagyszerűbb pénzügyi manővere. Csak egy lángelmének juthatott eszébe. Maga viszont... no, de ne személyeskedjünk.

Láttam rajta, mennyire vívódik: eldicsekedjék-e azzal, hogy ő találta ki az egészet, vagy ne. Hiúsága végülis legyőzte óvatosságát:

— Hát tudja meg, hogy én találtam ki az egészet! — kiáltott fel.

— Nem hiszem — mondtam meglepetten. — Maga? Lehetetlen!

— Bizonyisten! — erősködött.

— Nem tudom elhinni!

— Én úgy éljek!

Hirtelen keményen a szeme közé néztem:

— És minek találta ki, mi? Mi köze magának a forinthoz?

— Dehiszen — hebegte — azt mondta, hogy zseniális...

— Akkoris! Miyen jogon terjeszt híreket a forintról? Tudja, hogy ezért lecsukhatják?

Törülgetni kezdte a homlokát zavarában:

— Bevallom... hogy... csakugyan... csak kérkedni akartam... Semmi közöm hozzá... Kretén vagyok én az ilyesmihez...

Kezetcsókolt és elrohant. T. L.

Ügyes borbély

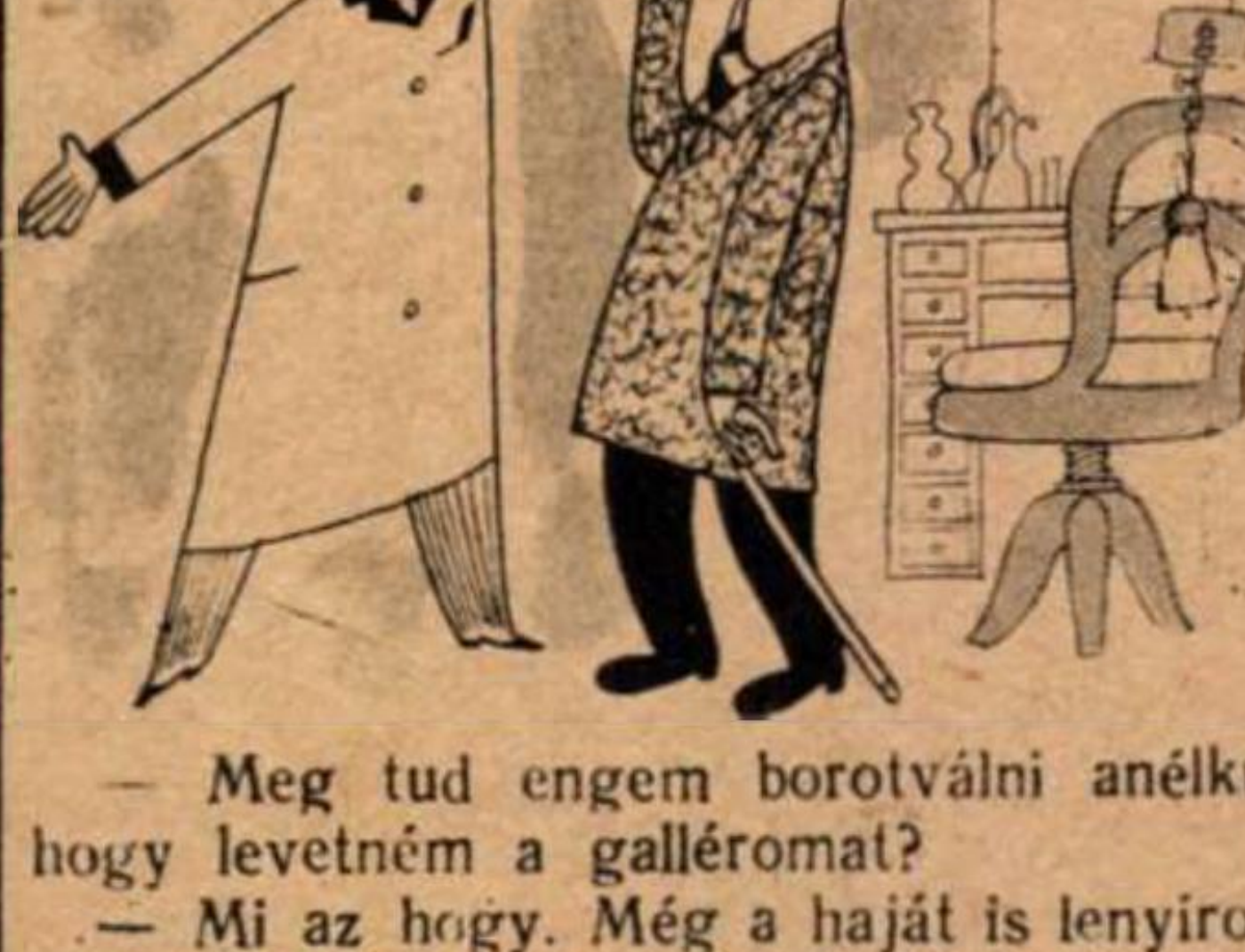

— Meg tud engem borotválni anélkül, hogy levetném a galléromat?

— Mi az hogy. Még a haját is lenyirom anélkül, hogy a kalapját le kellene venni!

Példázat

Miért ragaszkodik a reakció mindig bizonyos személyek hatalomrajuttatásához?

Korholja egy mama a kisfiát:

— Miért akarod, hogy a nagymama adja be neked az orvosságot? Én talán nem tudom ugyanolyan jól beadni?

— Nem tudod. A nagymamának reszket a keze és az egész félremegy.

Egy NAGY multu ipar KIVESZŐBEN...

Ki nem tűnődött már el a budapesti kávéházak elsorvadásán, ki nem merengett már el a gyertyaöntők vagy mézeskalácsos-ipar visszahanyatlásán? Még jóformán ki sem hevertük e három derék és nagymultú ipar lassú sorvadását, már is újabb könnyeket ejthetünk: két hete nem fordult elő a fővárosban sem kéjsem rablógyilkosság. Néhány héttel ezelőtt még minden lapnak naponta megvolt a maga hathasábos szenzációja és — ma? Sehol semmi.

Kérdést intéztünk egy közismert rablógyilkoshoz, mi lehet az oka ennek a feltűnő hanyatlásnak. Az illető, aki érthető okoknál fogva nem óhajtja magát megnevezni, némi töprengés után így felelt:

— Mindennek az az oka, hogy Rákosi Mátyás javaslatára a lapok megvonták tőlünk a nyilvánosságot. Kérem, a rablógyilkos is ember. Minket nemcsak az anyagi ambíció hajt, nekünk szükségünk van a nyilvánosság éltető levegőjére is. Tessék elhinni, másképpen, nagyobb kedvvel ver valakit fejbe az ember, ha tudja, hogy másnap minden lap a címoldalon foglalkozik a dologgal s megint másképpen, ha tudja, hogy csak a fejbevert pasas rokonait, esetleg szomszédjait érdekli az ügy. Bezzeg azokban az időkben, amikor egy-egy kollégának még a fényképét is közzétették (azzal az ürüggyel, hogy a nyomozás érdekében, de valójában a példányszám érdekében), akkor volt, ami sarkalta az embert. Most tessék csak elgondolni: nekem, aki még a filmhiradóban is szerepeltem egyszer, lehet-e kedvem dolgozni egy pársoros rendőri hírért? Tessék visszaállítani a régi rendet s majd meglátják, céhünk újra felvirágzik. De így? Egyre többen mennek közülünk nyugatra, ahol — igazán nem túlzok — egy jólsikerült kéjgyilkosságért még filmszerződést is lehet kapni.

Ja nem igaz!

... hogy az államosított gyárosokat senki se sajnálja. Egymást sajnálják!

Csökkent a totózók száma

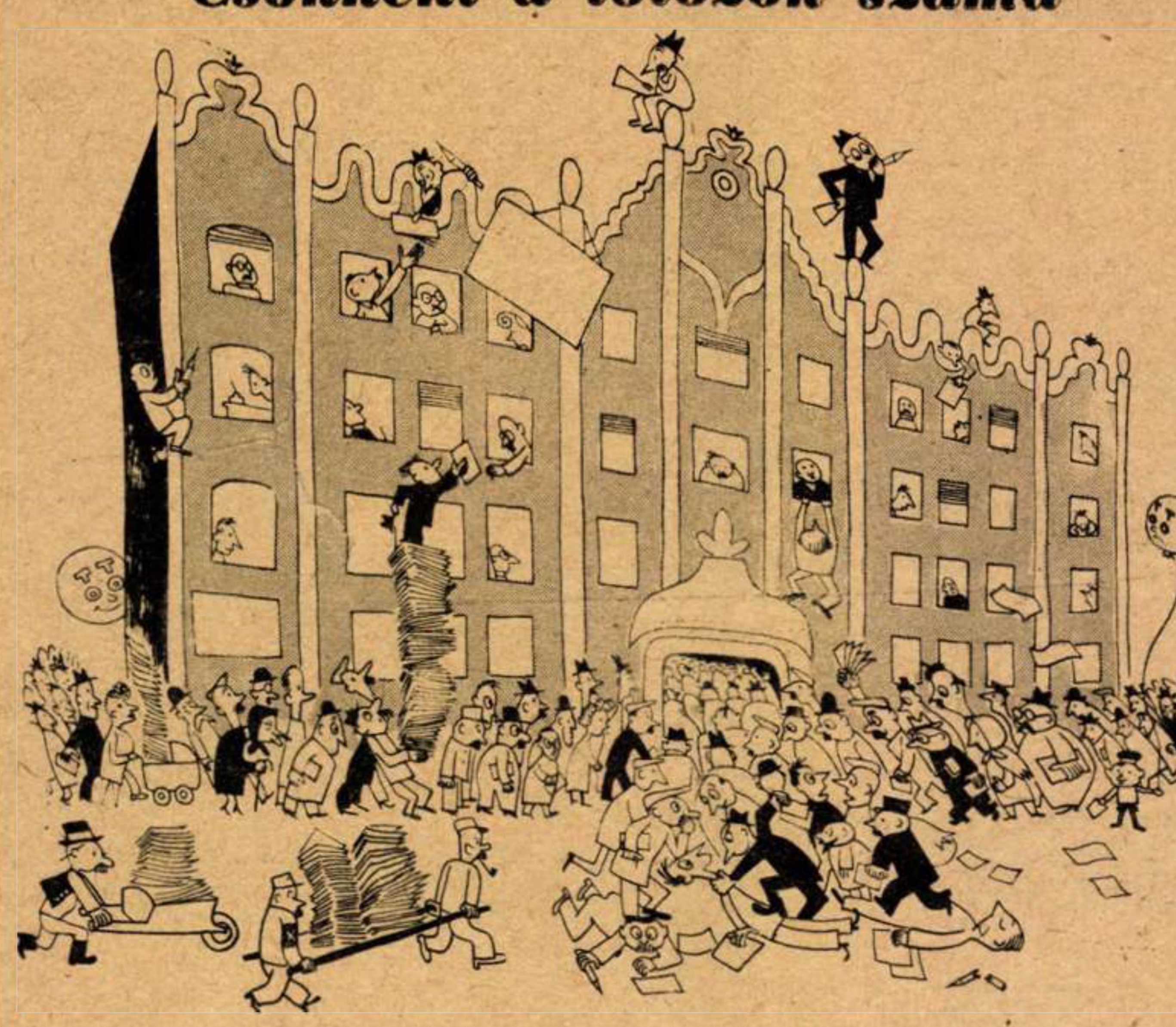

A Postatakarékpénztár totóosztálya előtt a csökkenés után.

Tavaszi eső

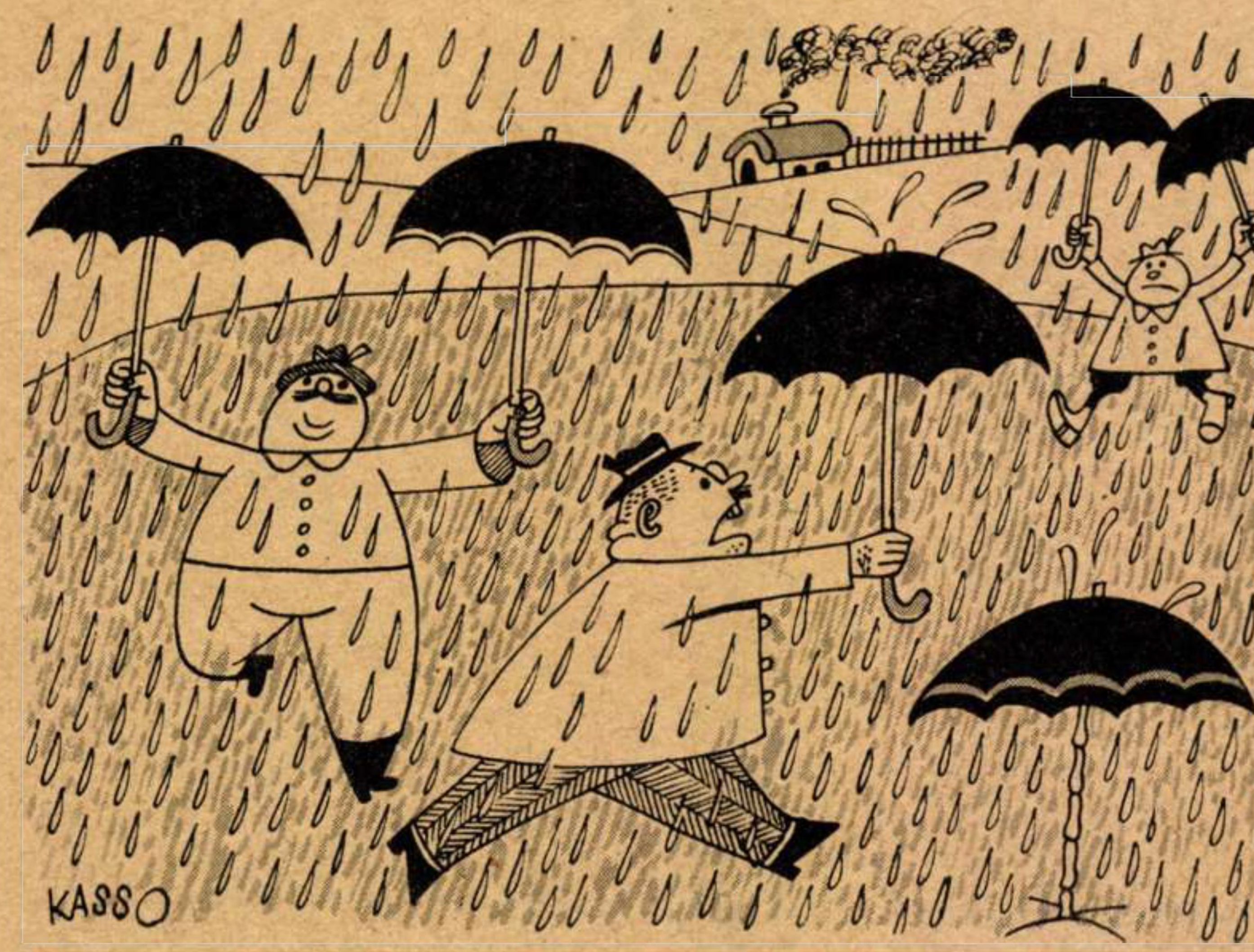

Reakciósok: Mentsük, ami menthető.

Kérdőív

Spanyolországból jött emberek mesélik, hogy ott kiadtak egy kérdőívet, amelyen többek közt ez állt:

„Vannak rokonai?
Ha vannak, agyonlőtték-e már közülük valakit?
Ha nem, miért nem?"

Rosszmáj

Az ismert író mondta egy alkalommal a művészkávéházban:

— Ha nincs egy teljes regényre való ötletem vagy magyarán mondva, amikor ötlethiányban szenvedek, olyankor novellát szoktam írni.

Egy írótársa szeliden megkérdezte:

— És mit csinálsz azzal a rengeteg novellával?

Gyerekszáj

A népszerű humorista kisfiával, Józsikával sétálni megy. Az úton szembejön velük egy temetés. Józsika, aki még soha ilyet nem látott. megkérdi a papájától:

— Apuka, mi ez?

— Ez egy halottasmenet, feleli a papa — de most ne beszélj, mert halottasmenetnél nem illik beszélgetni.

Józsika egy ideig csendben marad, de amikor a menet elvonult, szemrehányóan megjegyzi:

— Apuka kérem, a két utolsó halott beszélgetett..!

A Huba meg a Csaba

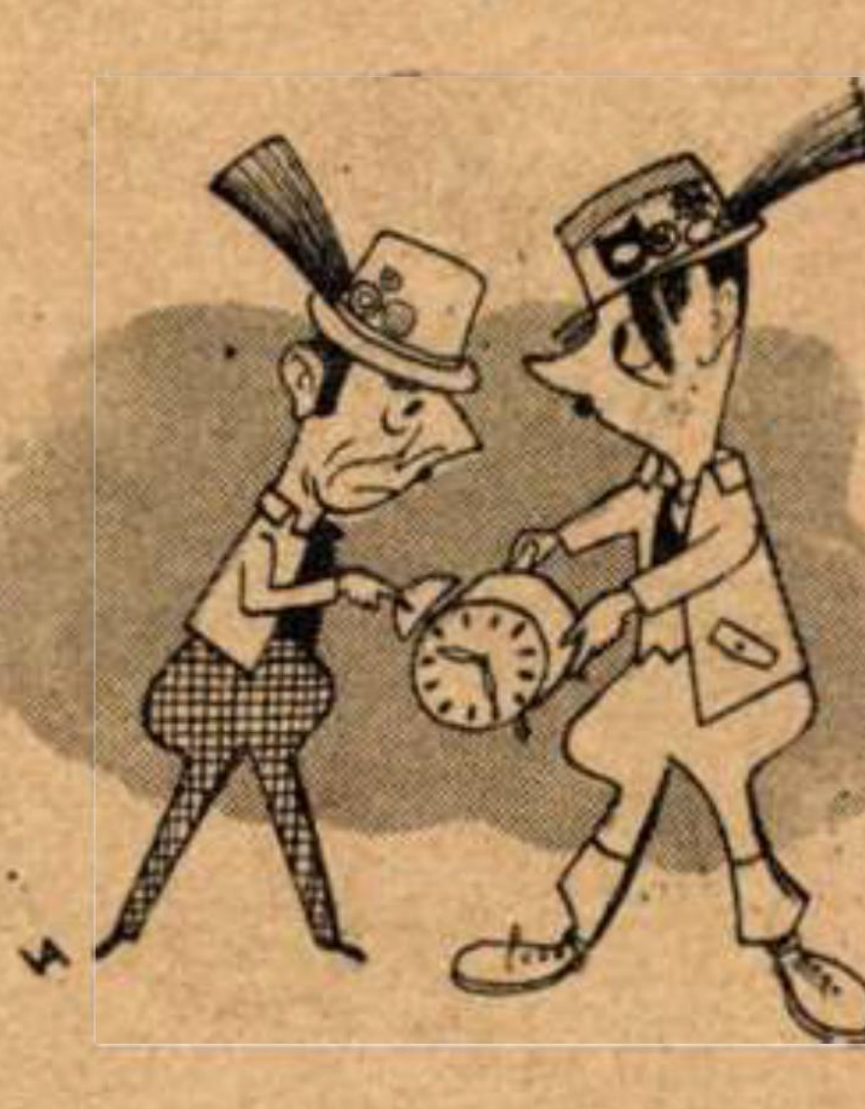

— Mit csinálsz, Huba?

— Bevezetem a nyári időszámítást, Csaba.

— Előre igazítod az órádat egy órával, Huba?

— Soha! Inkább visszacsavarom tizenegy órával, Csaba!

KRUPPOT FELMENTETTÉK

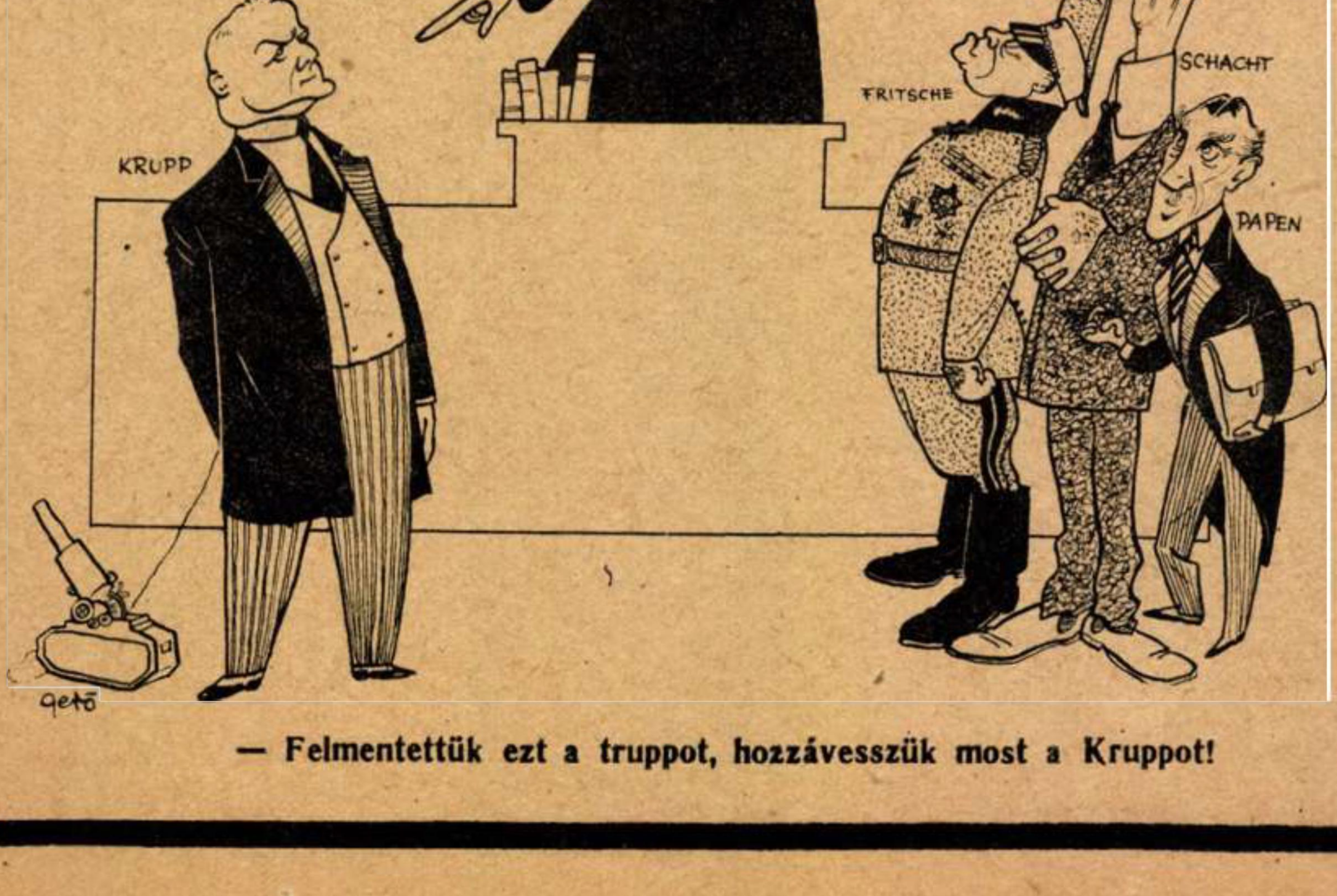

— Felmentettük ezt a truppot, hozzávesszük most a Kruppot!

A mennyország kulcsa

Egyik nagy gyárunk üzemi bizottságának elnöke is magához vett egy „árvizes" kisfiút, nagyon megszerette és esténkint hosszasan elbeszélget vele, tanítgatja. Legutóbb az igazmondás fontosságáról beszélt neki s a következő estén — a kisfiú hitvilágához alkalmazkodva — megkérdezte tőle:

— Mondd hát, Jancsi, mit kell tenned, ha a mennyországba akarsz jutni?

— Szeretni kell az embereket.

— Hát még?

— Védeni kell az ártatlanokat... dolgozni kell másokért...

Csak az nem jutott sehogyan se eszébe, hogy igazat kell mondania.

— Gondolkozz csak: mi a legfontosabb ahhoz, hogy a mennyországba juss?

— A legfontosabb? — gondolkodott el Jancsi, aztán felderülő arccal kivágta: — Tudom mán! Meg kő halni!

A tüdő pénz

Előkelőbb üzletekben már mindenütt olyan üvegtálcára fizet az ember, ahová rá van írva: „Köszönöm!" A boltos helyett a tál mond tehát köszönetet. Elmés megoldás.

Azonban minek koptatni más esetekben is a szájat és a tüdőt?

Tele kell rakni a pultot ízléses, csinos feliratokal:

— De uram, ez valódi gyapjúszövet!

— Becsületszavamra még így is ráfizetek!

— És hol van akkor az én hasznom?

— Pardon, kérem, mi 75 éves cég vagyunk!

— Jenő, csomagolja be!

— Legyen máskor is szerencsénk!

— Ronda egy pasas!

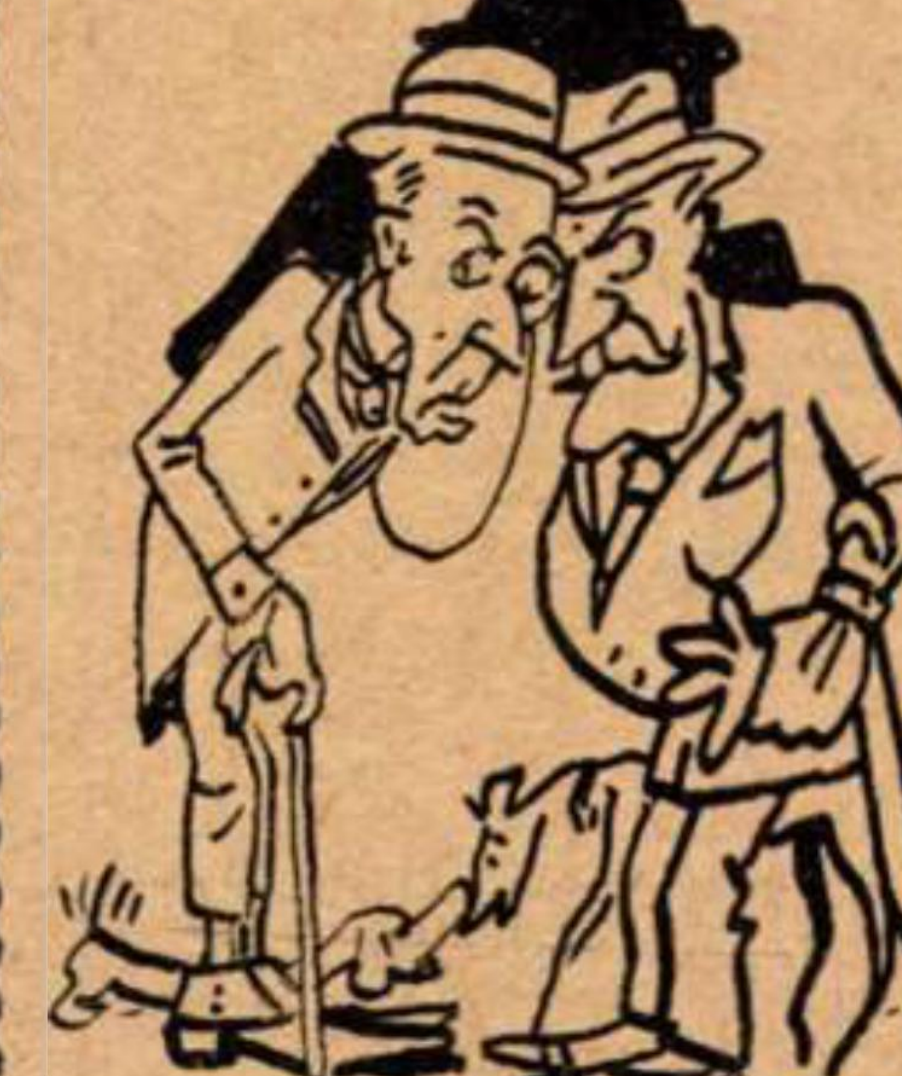

Mit szólsz hozzá kérlekalásan,

hogy a szegény embernek már száz alkalmazottnál többje nem is lehet ebben az országban?

— Felháborító kérlekalásan. Eszembe jut, amit az az izé, a Kant mondott ezekről a dolgokról kérlekalásan.

— A Kant nem mondott semmit ezekről a dolgokról kérlekalásan, ha szabad így kifejeznem magamat.

— Elég disznóság tőle kérlekalásan. Biztosan az is kommunista volt kérlekalásan.

— Nincs kizárva kérlekalásan. Az Einstein és Shaw óta nekem minden szellemóriás gyanús kérlekalásan.

— Apropó szellemóriás, kérlekalásan, mit csinál most az államosított Huba barátunk kérlekalásan?

— Borzalmasan letörte őt a dolog kérlekszépen. Annyira el van keseredve, hogy az utóbbi időben állandóan a feleségével jár.

— Borzalmas kérlekalásan, hová süllyeszt a demokrácia egy úriembert kérlekalásan.

— Azért ne féltsd te a mi Hubánkat, okos gyerek az, ő már regresszálta magát, hogy úgy fejezzem ki magamat kérlekalásan.

— Visszakapta a gyárát kérlekalásan?

— Azt nem kérlekalásan, hanem már gyártott két jó rémhírt a forintról kérlekalásan.

— Életrevaló ember volt az mindig kérlekalásan. No és veled mi a helyzet kérlekalásan?

— Engem nem fognak államosítani kérlekalásan, mert a szabály az, hogy az lesz államosítva kérlekalásan, aki száz embert foglalkoztat, én pedig maximum nyolc-tíz embert foglalkoztatok, ha bemegyek a bárba kérlekalásan...

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA

Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Új költészet! *Új költészet!*

MINŐSÉGI DAL

— Óda a bányamunkáshoz —

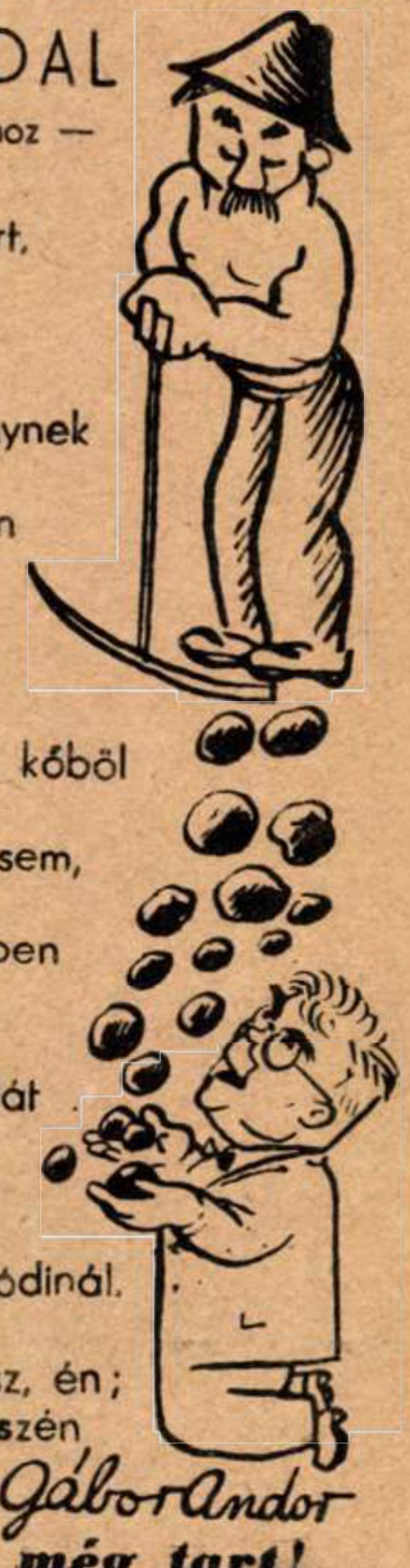

Hallottam a bányásztitkárt,
Jó Podhornikot.
Amikor egy kedves titkot
Kinyilvánított.
Mondta; Jó, ha a versenynek
Harsány dala van,
Kevésbé jó, ha a szénben
Túlsok pala van.

Mert a pala, (a nyavala
Tehet efelül),
Nem szénből van, hanem kőből
Egyesegyedül.
Úgy nem ég akár a víz sem,
Melynek hala van,
Ezért nem jó, ha a szénben
Túlsok pala van.

Tél folyamán. de sok palát
fütöttem el én,
Költészetem szinvonalát
Hej nem emelém.
Rossz versek... (mint Tinódinál.
Hol sok vala van).
Izzanék, mint tiszta koksz, én;
Adj tüzelőt, melybe' sok szén
S kevés pala van!

Gábor Andor

A szoknyaverseny még tart!

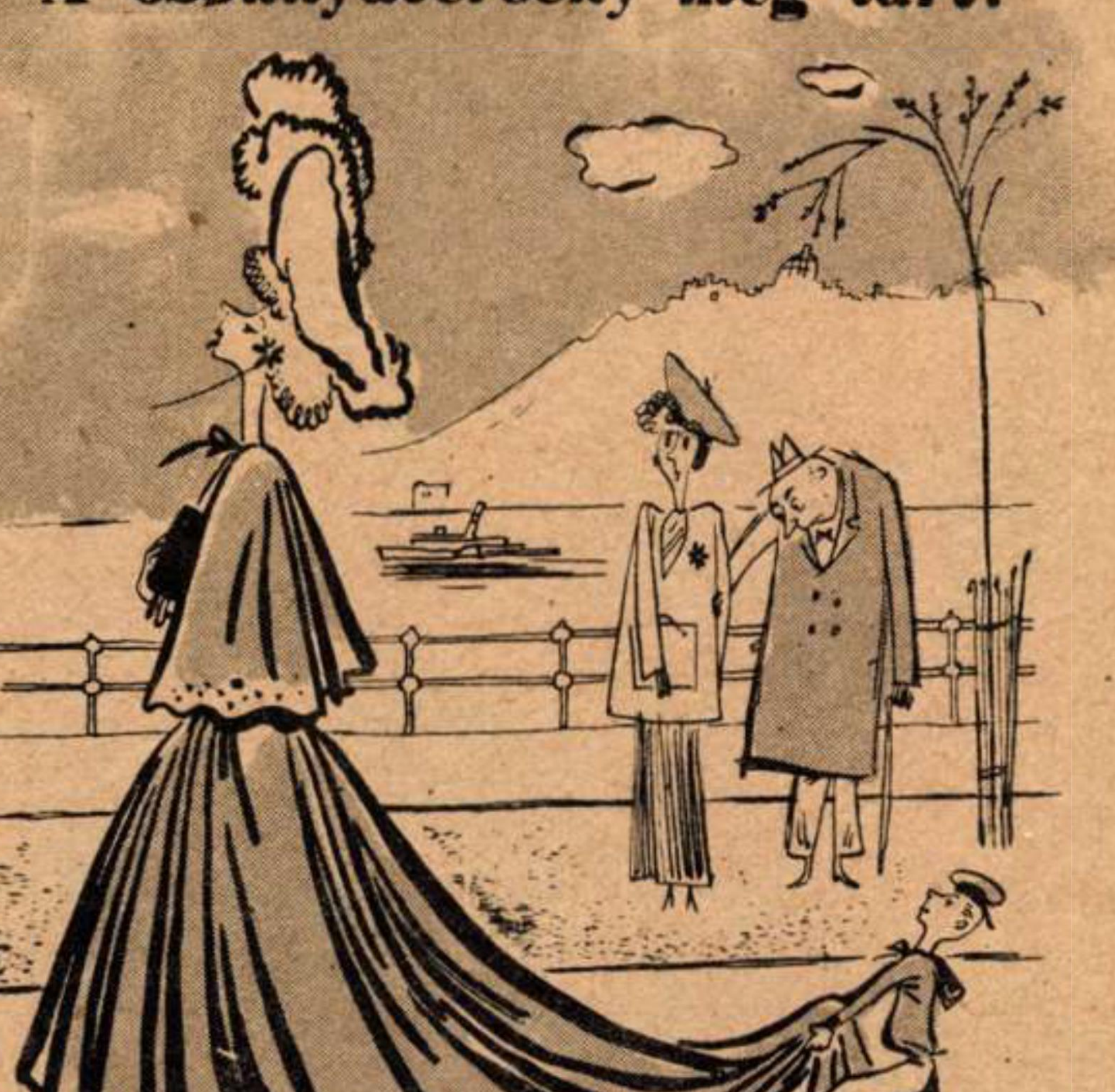

Eddig (ma déli 12 óra) ez a leghosszabb.

Rémhír-szolgálatunk jelenti

Az államosítás miatt kedvetlenkedő reakció a rémhírek tömegét zúdította idegeinkre, remélvén hogy ideig-óráig megzavarhatja a termelés nyugodt menetét. Hamarosan kiderült azonban, hogy a százasnak továbbra is az az egyetlen hibája, hogy nekem kevés van belőle és, hogy a kétségbeesett öngyilkos gyárosokat nem lehet eltemetni, mert éppen a Mátrában üdülnek.

Maholnap nem lesz egyetlen forgalomképes rémhírünk. Ludas Matyi azonban segítségére siet a megszorult rémhírterjesztőknek:

A Váci- és Soroksári-utat jóvátételi szállítmányként Jugoszláviába viszik, úgyhogy a jövőben csak azok a munkások tudnak bejárni az itt elterülő gyárakba, akik helikopterrel rendelkeznek.

Katasztrófális termés várható. A kormány tavalyi aszály tapasztalatai hatására úgynevezett szárazbúzát vettetett, amely akkor terem csak, ha nincs eső, most pedig folyton esik.

A tegnapra virradó éjszaka hadiállapotba kerültünk Kambodzsával, amely, kis állam ugyan, de van atombombája. Hogy az UNO meg ne akadályozza a háborút, a kambodzsok egyelőre hatástalanított atombombákat szórnak le a Körút és a Duna—Tisza-csatorna között, amelyeknek nincs súlyuk és nem robbannak. Az elsötétítés folyik.

Cs. B.

Kevés a pad a ligetben

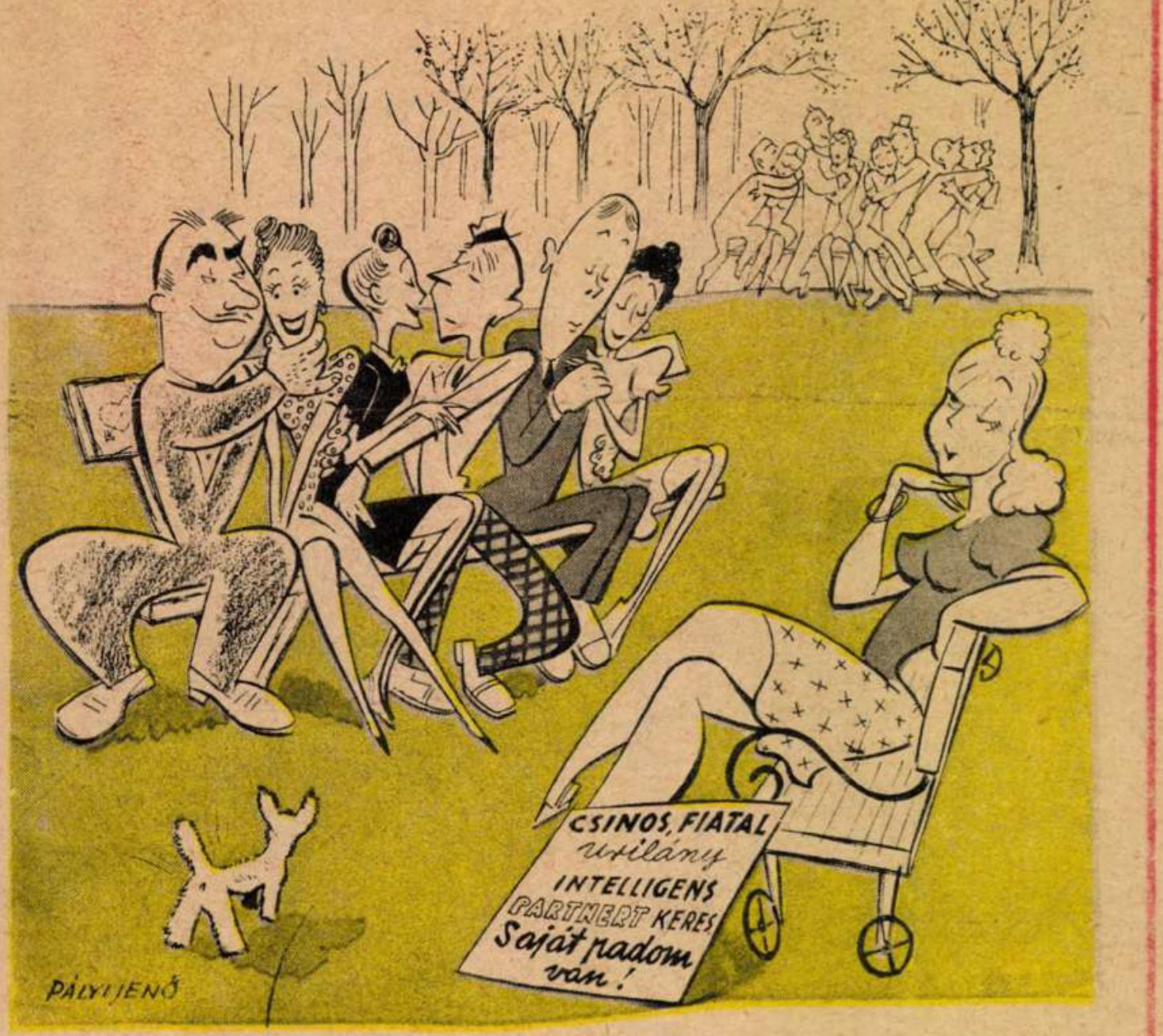
CSINOS, FIATAL
úrilány
INTELLIGENS
PARTNERT KERES
Saját padom
van!
PÁLYI JENŐ

A nagy játszma

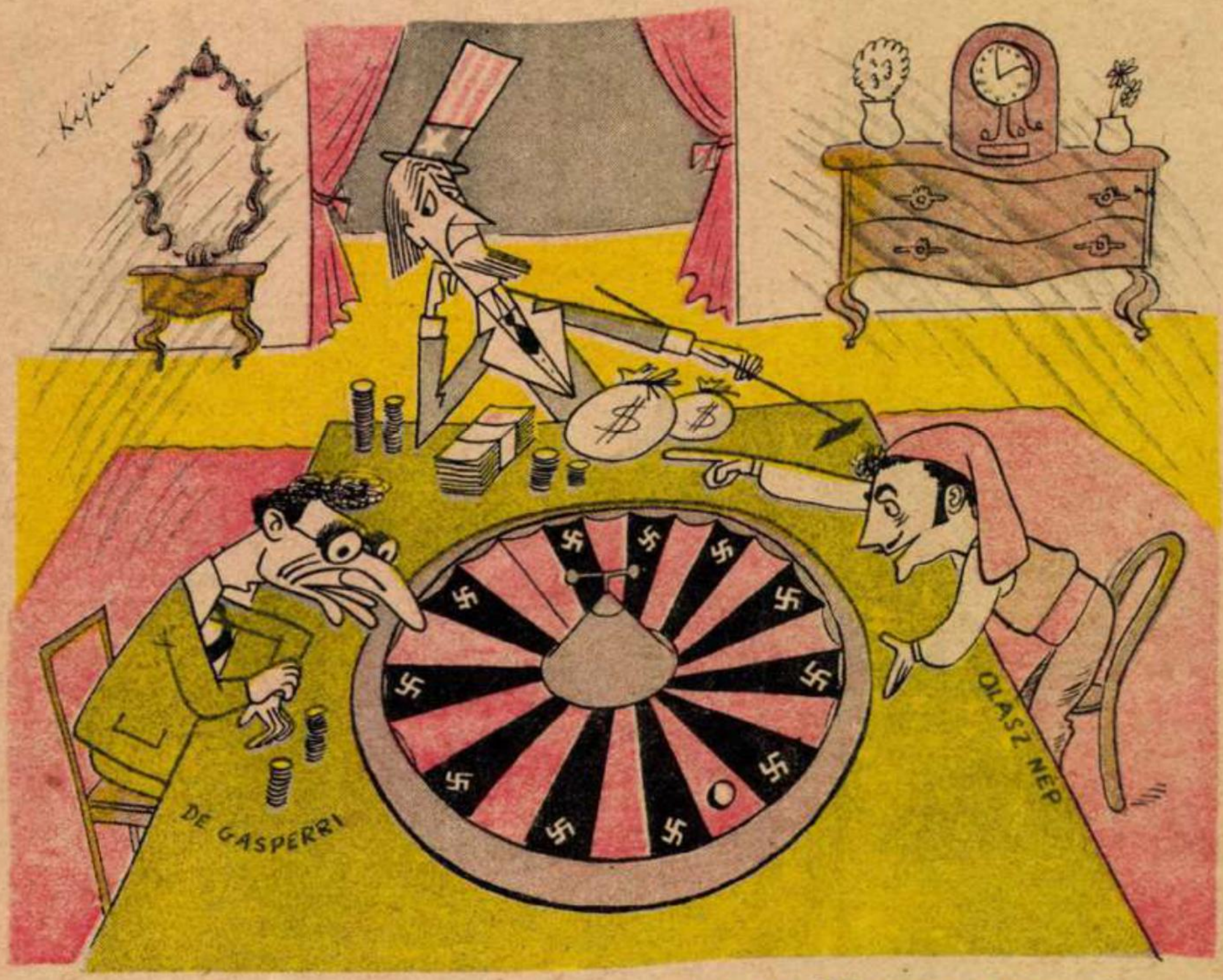
DE GASPERRI
OLASZ NÉP

De Gasperi: Mi az, maga nem játszik? Hát nem akar nyerni?
Olasz nép: Én akkor nyerek, ha nem játszom.

Amerikai tragédia

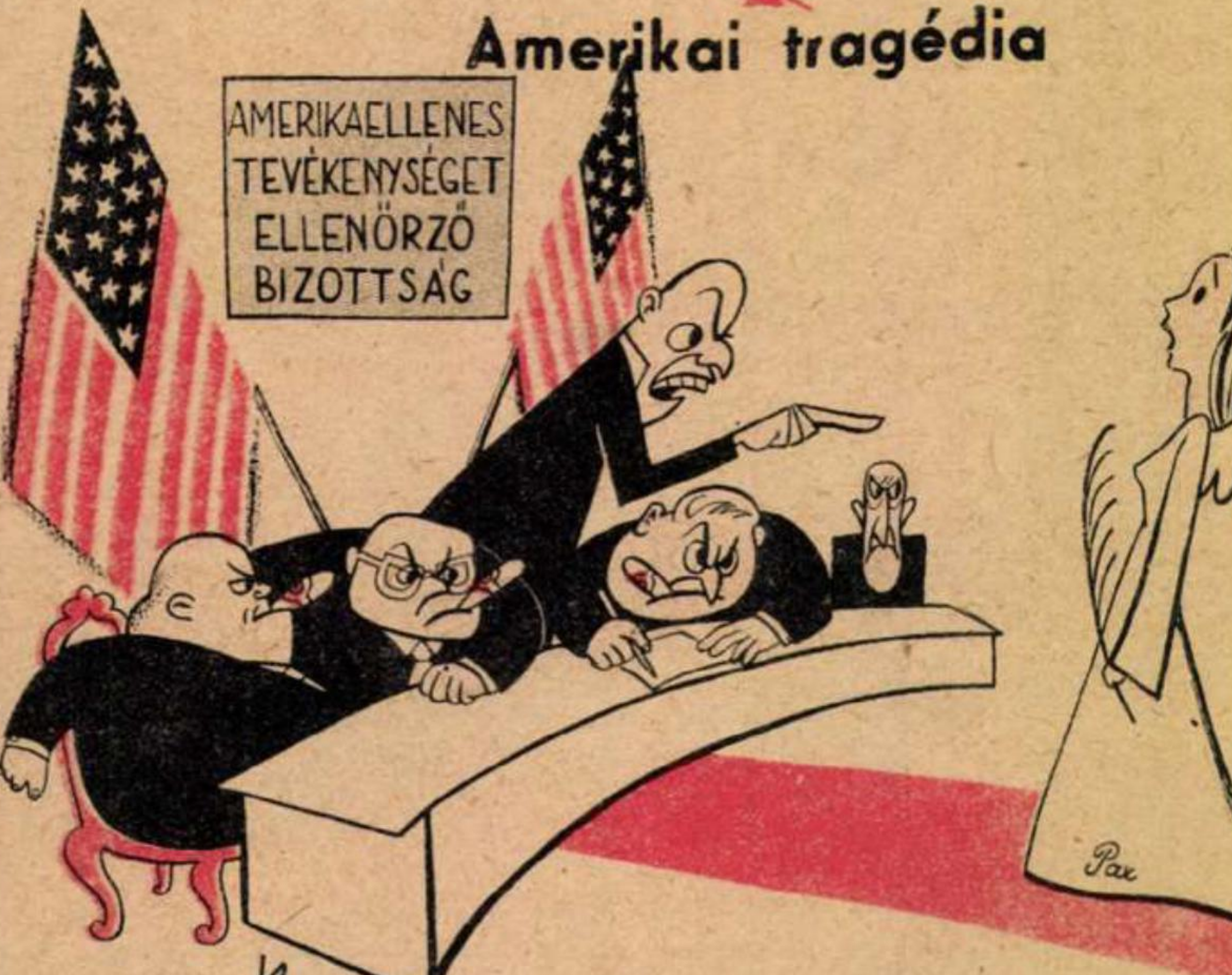
AMERIKAELLENES
TEVÉKENYSÉGET
ELLENŐRZŐ
BIZOTTSÁG
Pax

— Maga gyanus nekünk! Maga alighanem kommunista!

Uj Kolumbusz

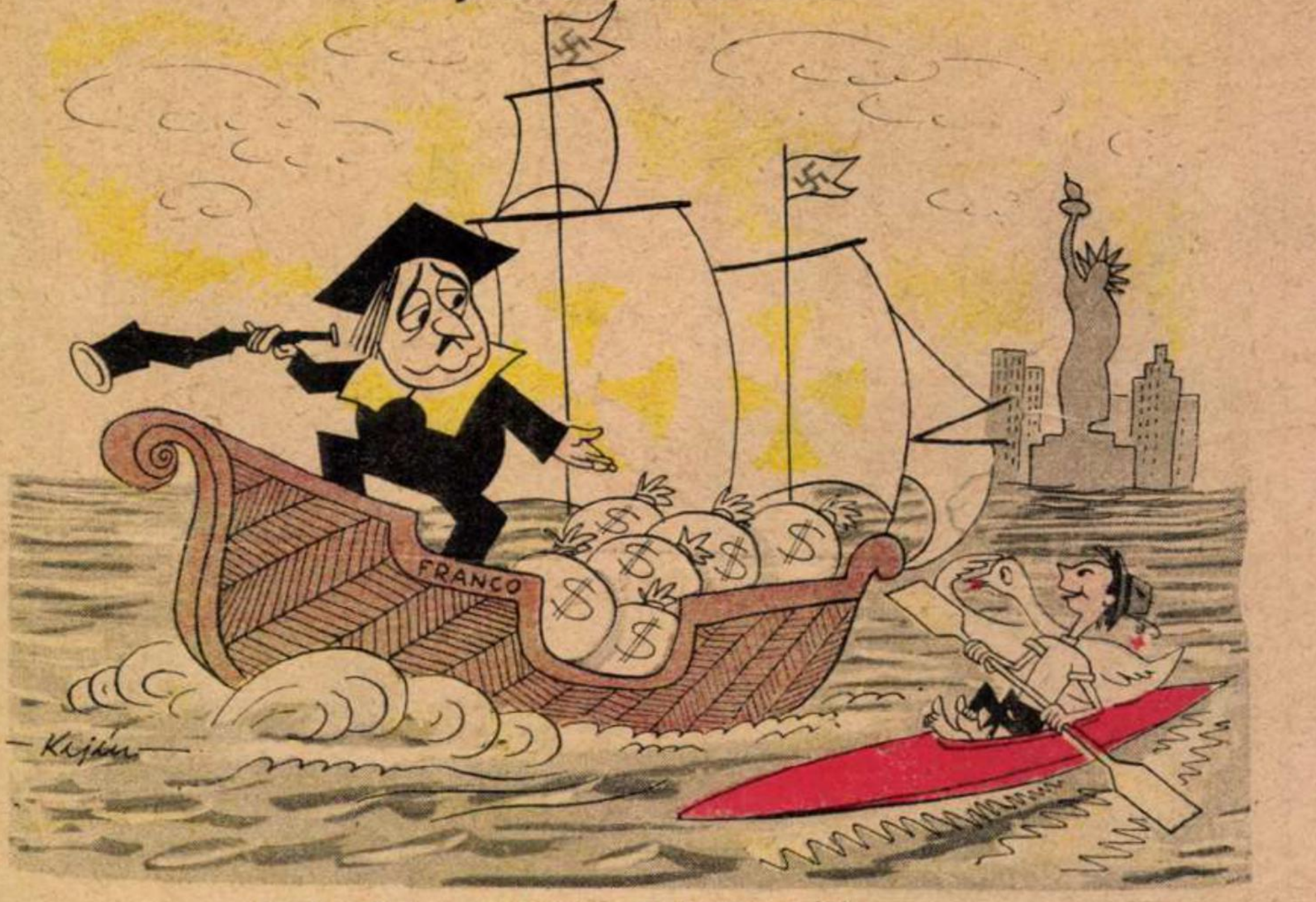

Ludas Matyi: Mi történt, Kolumbusz úr?
Franco: Amerika felfedezett!

Meleg napok

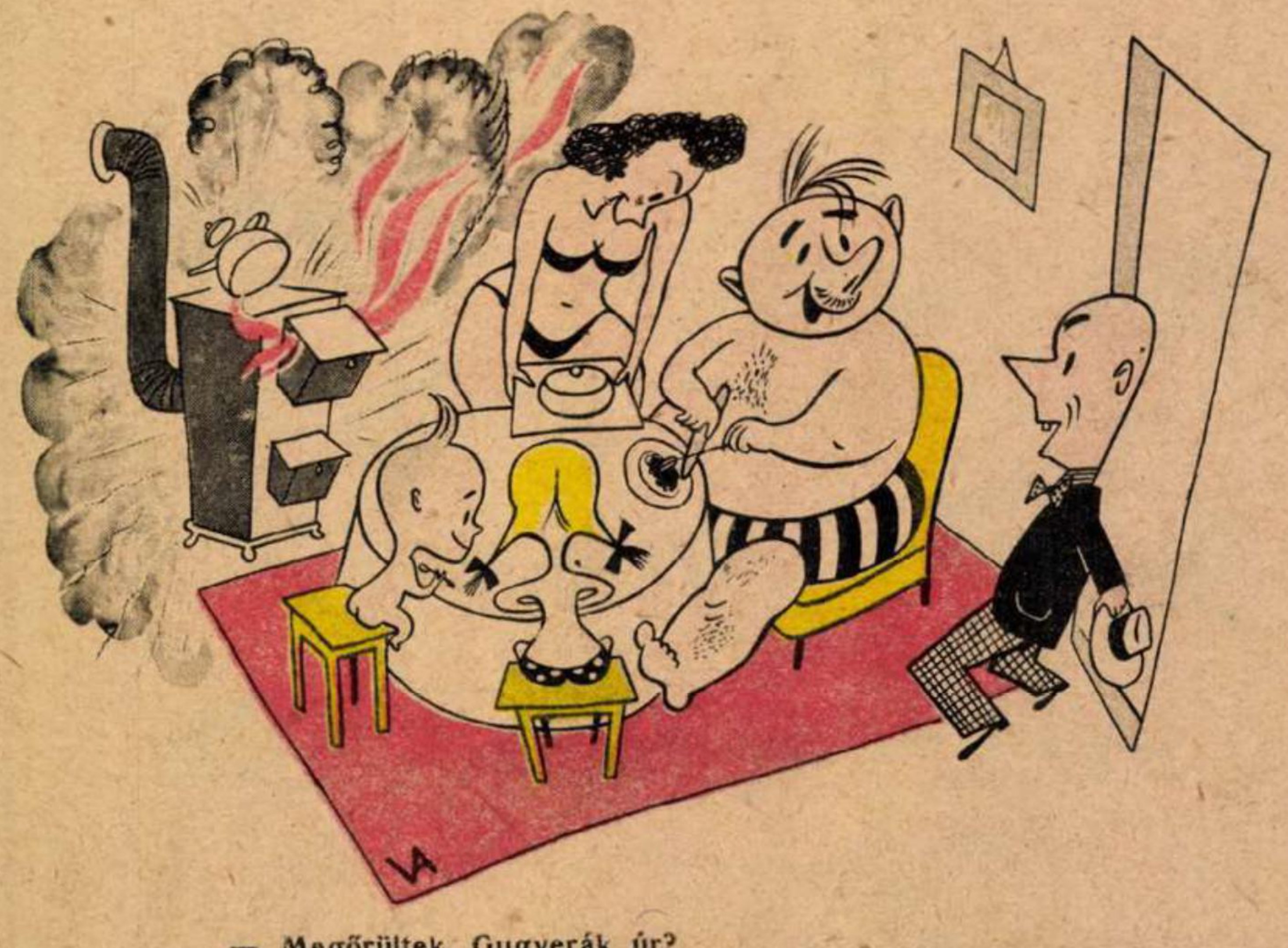

— Megőrültek, Gugyerák úr?
— Dehogy. Nem tudtam ellentállni a jegynélküli szénnek.

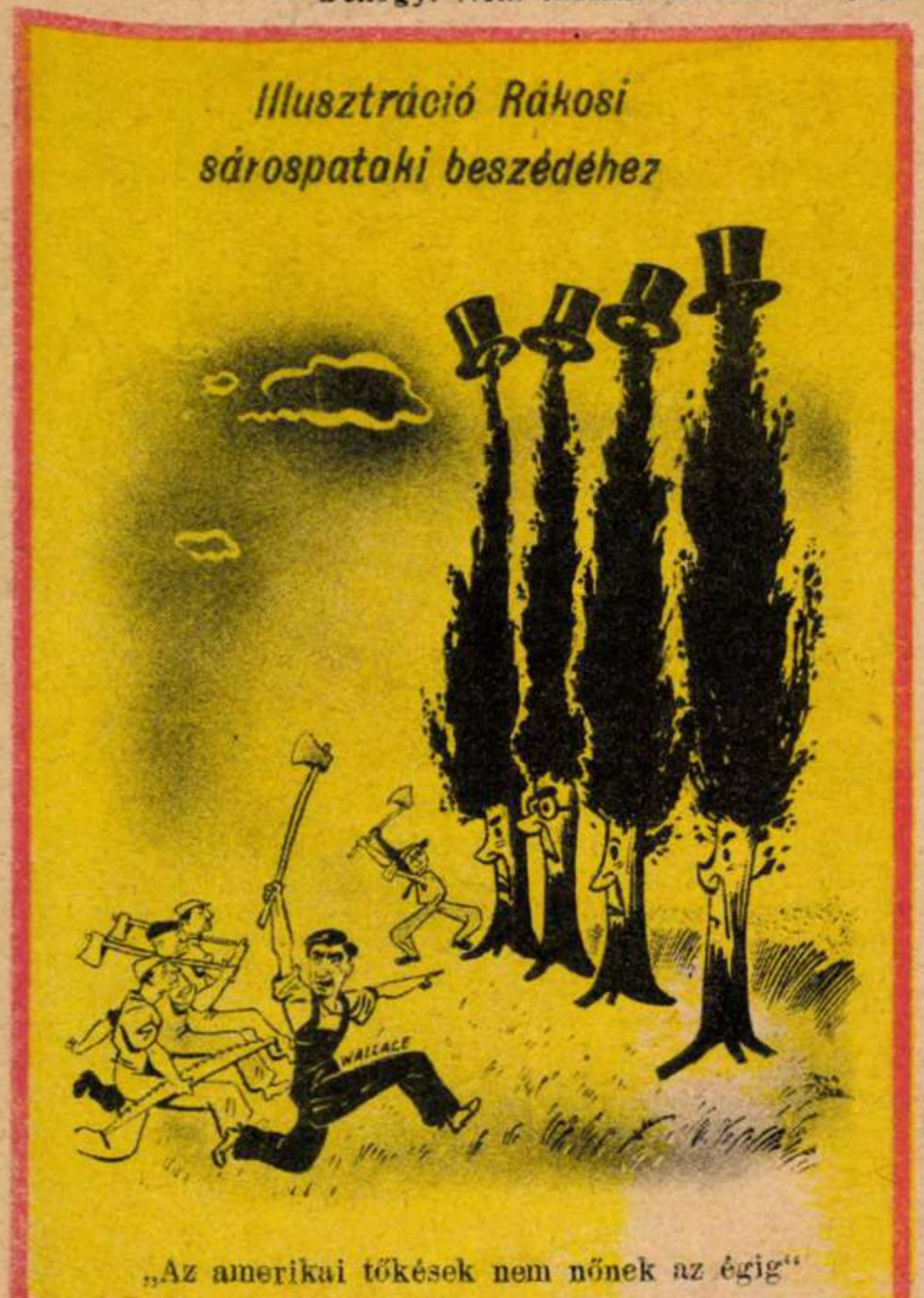

Illusztráció Rákosi sárospataki beszédéhez

„Az amerikai tőkések nem nőnek az égig“

Nagy pofon

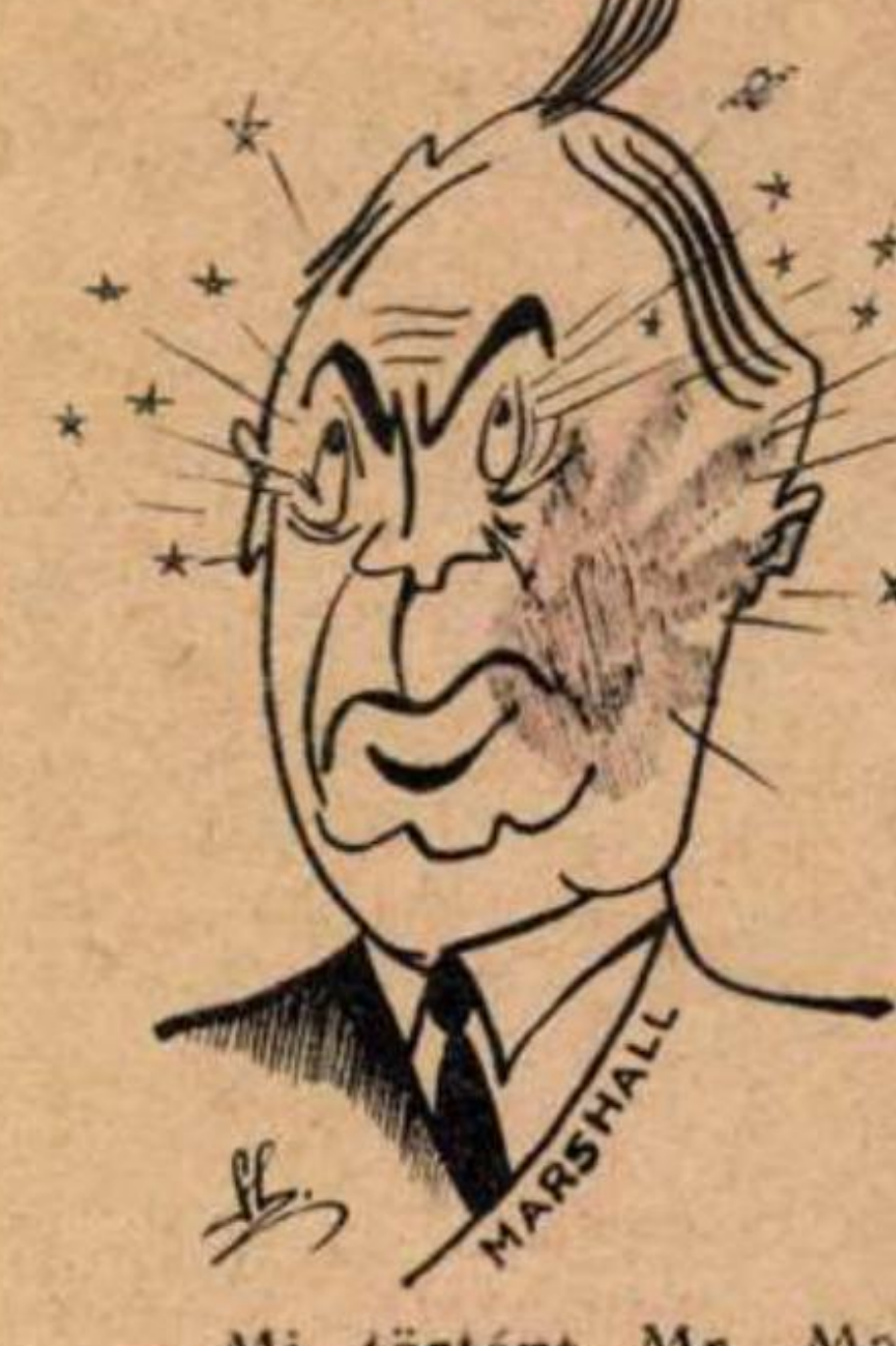

— Mi történt Mr. Marshall?

— Megkötötték a szovjet-finn barátsági szerződést...

Kuksi Angliában

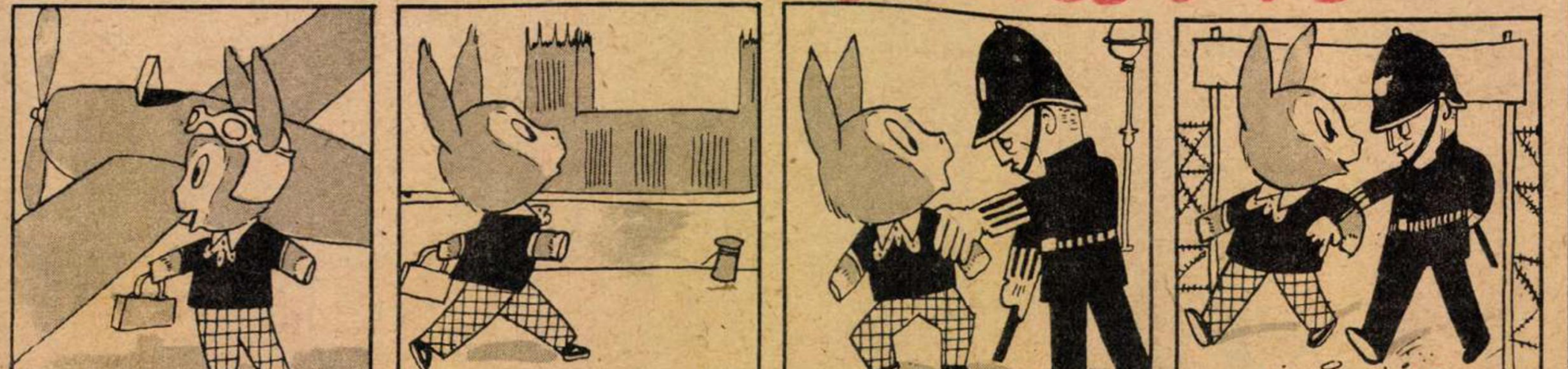

Angliába repült Kuksi,
Maga vezette a gépet
És a croydoni reptéren
Gőgösen a földre lépett.

Alighogy kiszállt a gépből,
Fürgén nekiindult menten,
Mert érezte, ott a helye
Bent az angol parlamentben.

Ám egy rendőr fülöncsípte:
„Miszter Kuksi, legyen kegyes,
Igazolja magát! Nem volt
Náci, SA, avagy SS?“

Nem volt nála igazolvány
És mert anélkül nem hisznek,
Rögtön egy táborba vitték
Kuksinkat kiképzőtisztnek.

Sarokba állítjuk

Dobi Istvánt és Veres Pétert,

akik megtisztítják párjaikat és ezzel kiteszik a koalíciót annak, hogy maholnap itt áll jobboldal baloldaliak nélkül.

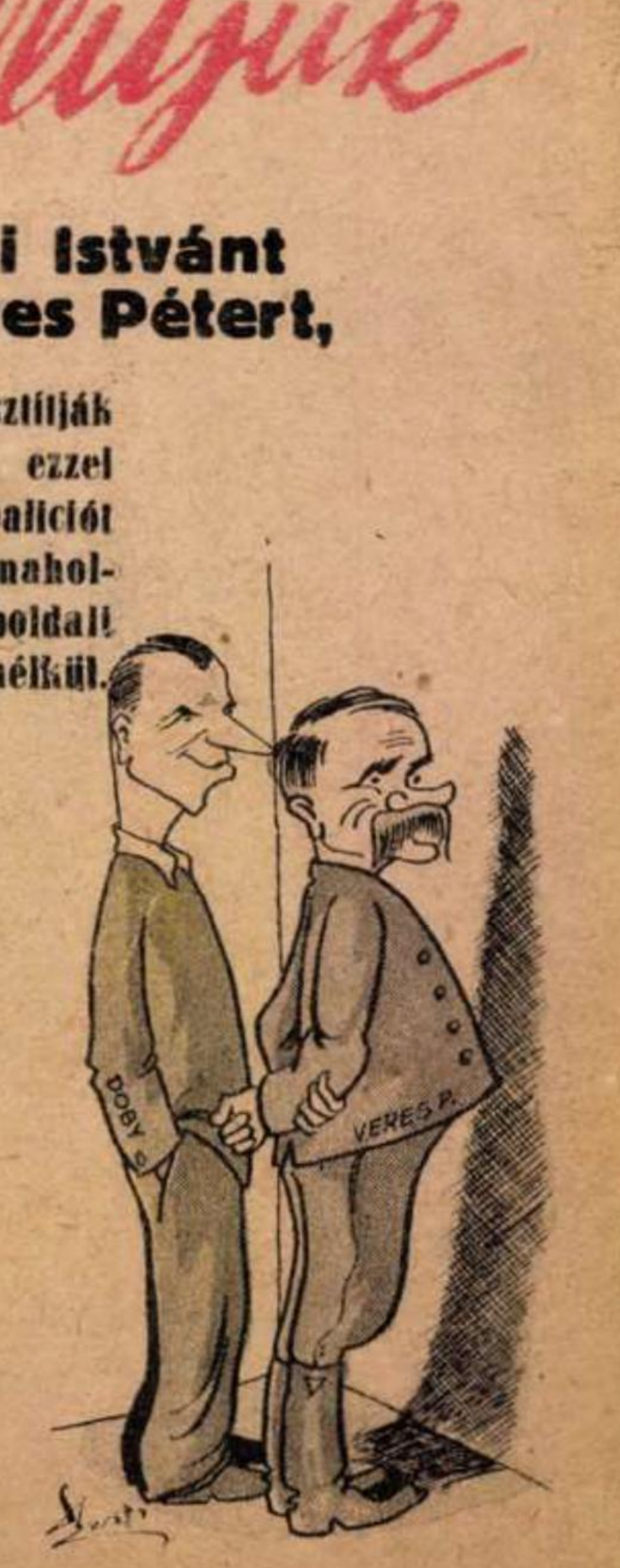
DOBY
VERES P.